

Konceptualna analiza frazema mjesnoga govora Brezina

Pavičić, Kristina

Master's thesis / Diplomski rad

2024

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Rijeka, Faculty of Humanities and Social Sciences / Sveučilište u Rijeci, Filozofski fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/um:nbn:hr:186:928680>

Rights / Prava: [In copyright/Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-12-20**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the University of Rijeka, Faculty of Humanities and Social Sciences - FHSSRI Repository](#)

SVEUČILIŠTE U RIJECI
FILOZOFSKI FAKULTET

Kristina Pavičić

**Konceptualna analiza frazema mjesnoga govora
Brezina**

DIPLOMSKI RAD

Rijeka, 2024.

SVEUČILIŠTE U RIJECI
FILOZOFSKI FAKULTET
Odsjek za kroatistiku

Kristina Pavičić

Matični broj: 0009082676

**Konceptualna analiza frazema mjesnoga govora
Brezina**

DIPLOMSKI RAD

Diplomski studij: Hrvatski jezik i književnost

Mentor: doc. dr. sc. Marina Marinković

Rijeka, rujan 2024.

IZJAVA

Izjavljujem da sam diplomski rad naslova *Konceptualna analiza frazema mjesnoga govora Brezina* izradila samostalno pod mentorstvom doc. dr. sc. Marine Marinković.

U radu sam primijenila metodologiju znanstvenoistraživačkoga rada i koristila literaturu koja je navedena na kraju diplomskoga rada. Tuđe spoznaje, stavove, zaključke, teorije i zakonitosti koje sam izravno ili parafrazirajući navela u diplomskom radu na uobičajen način citirala sam i povezala s korištenim bibliografskim jedinicama.

Studentica

Kristina Pavičić

Potpis

ZAHVALE

Ovim putem želim zahvaliti mentorici doc. dr. sc. Marini Marinković na pomoći i stručnom vođenju pri izradi diplomskog rada.

Zahvaljujem i svojim prijateljicama koje su tijekom studija bile uz mene te mi uljepšale ovih nekoliko godina – znate koje ste.

Naravno, posebnu zahvalnost dugujem svojem ocu zbog njegove bezrezervne podrške i vjere u mene svih ovih godina, a hvala mu i na tome što mi je prenio ljubav prema našem rodnom mjestu.

Sadržaj

1.	Uvod.....	1
2.	Cilj i metodologija izrade rada	2
3.	Opći podaci o mjestu Brezine i njegovoј okolici	3
4.	Klasifikacija i obilježje mjesnoga govora Brezina.....	5
5.	Frazeologija	8
5.1.	Razvoj hrvatske frazeologije.....	8
5.2.	Definicija, klasifikacija i analiza frazeologije	10
5.2.1.	Poredbena frazeologija.....	12
6.	Konceptualna analiza frazema.....	14
7.	Konceptualna analiza frazema mjesnoga govora Brezina.....	17
7.1.	Frazemi koji se odnose na čovjeka.....	17
7.1.1.	Čovjekova vanjština	17
7.1.2.	Osobine ljudi	18
7.1.3.	Frazemi kojima se opisuju čovjekova stanja i rezultati vlastitog ili tuđeg djelovanja	21
7.1.4.	Odnos prema radu	22
7.1.5.	Život u izobilju i siromaštvu	23
7.1.6.	Čovjekovo ponašanje i međuljudski odnosi.....	24
7.1.7.	Karakterne osobine.....	27
7.1.8.	Iskazivanje emocija	29
7.1.9.	Odnos prema jelu	30
7.1.10.	Odnos prema vremenu.....	30
7.1.11.	Način kretanja.....	31
7.1.12.	Brojnost	32
7.2.	Frazemi koji se ne odnose na čovjeka	32
7.2.1.	Frazemi kojima se opisuju prostorni odnosi	32

7.2.2.	Frazemi koji se odnose na predmete	32
7.2.3.	Frazemi koji se odnose na situacije	33
7.2.4.	Frazemi koji se odnose na način	36
8.	Zaključak	38
9.	Literatura	39
10.	Internetski izvori	40
11.	Prilozi	41
11.1.	Abecedni popis frazema prikupljenih u mjesnom govoru Brezina	41
12.	Sažetak i ključne riječi	64
13.	Naslov i ključne riječi (na engleskom jeziku)	64

1. Uvod

Mjesto iz kojega potječemo često *uzimamo zdravo za gotovo*, a samim time i vlastiti govor, sve dok se ne udaljimo od njih i počnemo čeznuti za njima. Tek se tada rađa ona prava istinska ljubav prema vlastitome mjestu i prema njegovu govoru.

Sela su sve praznija – sve je manje ljudi u njima, govori neprimjetno iščezavaju, ali se i značajno mijenjaju pa samim time sve se slabije mogu čuti izvorni govornici kojega mjesta. Iako se smatra da NORM ispitanik, odnosno idealni govornik više ne postoji zbog velikog utjecaja standardnog jezika (Vranić, Zubčić 2018: 525), važno je zabilježiti trenutno stanje kako bi se mogle vidjeti mijene u jeziku, te u krajnjem slučaju kako bi se organski idiom mogao dovesti u poveznicu sa standardnim jezikom. S obzirom na to da je štokavsko narječe osnovica standardnome jeziku, često se (krivo) prepostavlja da je riječ o istoj pojavi. Ipak, štokavsko se narječe u mnogom razlikuje od standarda. Od standardnog se jezika razlikuje čak i dijalekt koji mu je osnovica – novoštokavski (i)jekavski, što će biti spomenuto u radu, prilikom prikaza podataka o mjesnome govoru Brezina, omanjeg sela u zapadnoj Slavoniji.

Frazeologija je jedna od mlađih jezikoslovnih grana te je samim time jedna od najzanimljivijih za proučavanje. U radu će ona biti definirana te će se ukratko predstaviti na koje je načine moguće analizirati frazeme, pri čemu će u većem dijelu rada biti provedena konceptualna analiza na prikupljenim frazemima iz mjesnoga govora Brezina. Frazemi će se analizirati u dvije veće skupine, od kojih su prva frazemi koji se odnose na čovjeka, a druga frazemi koji se ne odnose na čovjeka. Svaka od navedenih skupina imat će niz podskupina, odnosno koncepata.

Ponajprije će se u radu opisati metodologija izrade, odnosno tijek izrade ovoga rada, pri čemu će biti rečeno ponešto o prikupljanju frazeološke građe kako bi se istraživanje moglo provesti te o specifičnostima odabranoga ispitanika. Nadalje, predstavljeni će biti opći podatci o mjestu i njegovoj okolici. Također, popisana su i osnovna obilježja istraživanoga govora u poglavljju *Klasifikacija i obilježje mjesnoga govora Brezina*, a koja će se moći jasnije vidjeti u središnjem dijelu rada, odnosno u samoj konceptualnoj analizi prikupljenih frazema.

Važno je za napomenuti kako govor mesta Brezina nije dosad istraživan te je u njemu sve manje izvornih govornika, a ovime će se radom bar u određenoj mjeri pokušati pridonijeti njegovu očuvanju.

2. Cilj i metodologija izrade rada

Cilj ovog rada bio je prikupiti i dokumentirati frazeme koji su karakteristični za mjesni govor Brezina te ih podvrgnuti detaljnoj konceptualnoj analizi. Odabrana je tema iz područja dijalektologije, odnosno dijalektne frazeologije pa je stoga bilo potrebno provesti terensko istraživanje.

Terensko istraživanje provedeno je tako da je unaprijed sastavljen frazeološki upitnik pomoću frazema koji se nalaze u *Hrvatskom frazeološkom rječniku* (2014) Antice Menac, Željke Fink Arsovski i Radomira Venturina, pri čemu su neki frazemi karakteristični za govor Brezina naknadno uvršteni.

Terensko je istraživanje provedeno u lipnju 2024. te je u njemu sudjelovao govornik srednje životne dobi (52 godine) koji je rođen i cijeli svoj život stanuje u Brezinama pa se stoga smatra dobrom ispitanikom za ovakvo istraživanje, iako je u određenoj mjeri pod utjecajem standardnog jezika. Odgovori ispitanika zapisani su na predviđeno mjesto u upitniku, a također su i zabilježeni diktafonom.

Nakon provedenog istraživanja i transkripcije prikupljene građe, uslijedilo je pisanje osnovnih obilježja govora Brezina uz pomoć značajki koje je zabilježio Josip Lisac u svojoj knjizi *Hrvatska dijalektologija 1. – Hrvatski dijalekti i govori štokavskog narječja i hrvatski govori torlačkog narječja* (2003) te specifičnosti koje su zabilježili Dalibor Brozović i Pavle Ivić u knjizi *Jezik, srpskohrvatski – hrvatskosrpski, hrvatski ili srpski* (1988).

Kako bi se pružio kratak uvod u frazeologiju korištena je relevantna frazeološka literatura sljedećih autorica: Antice Menac, Ivane Filipović-Petrović, Željke Fink-Arsovski i dr. Nadalje, konceptualna analiza na prikupljenim frazemima provedena je pomoću postojećih koncepata koje donose sljedeće autorice u svojoj literaturi: Željka Fink-Arsovski (*Poredbena frazeologija: pogled izvana i iznutra* iz 2003.), Mihaela Matešić (*Frazeologija mjesnoga govora Vrbovskoga* iz 2006.), Željka Macan (*U četiri oka: o hrvatskim frazemima s brojevnim sastavnicom* iz 2022.) te Barbara Kovačević (*Hrvatski frazemi od glave do pete* iz 2012.).

Na kraju rada nalazi se rječnik abecedno poredanih i terenskim istraživanjem prikupljenih frazema.

3. Opći podatci o mjestu Brezine i njegovoј okolici

Selo Brezine nalazi se u zapadnom dijelu Slavonije, odnosno na samoj granici Požeško-slavonske županije sa Sisačko-moslavačkom.

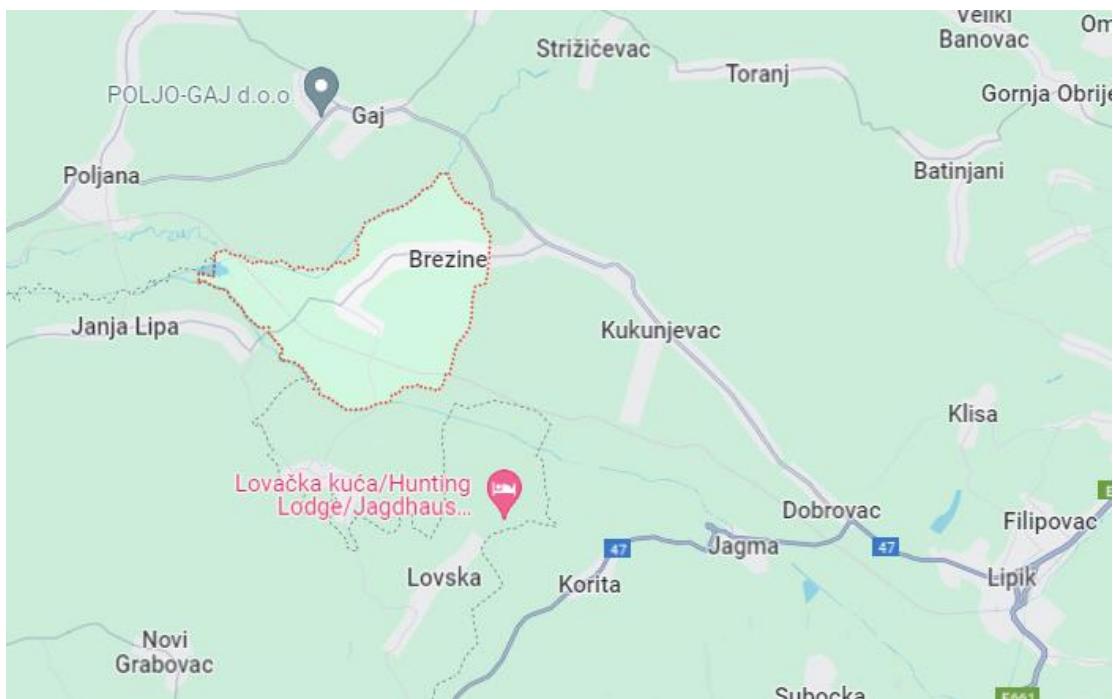
U Požeško-slavonskoj županiji nalazi se mnoštvo općina, od kojih je jedna i Grad Lipik, kojemu pripadaju i Brezine. Lipik, kao središte spomenute općine, obiluje mnoštvom sadržaja. Najprije valja istaknuti lipičke toplice, odnosno lječilište, o čemu se saznaće iz stručnih izvješća o lipičkom kupalištu, pri čemu varaždinski liječnik Ivan B. Lalangue 1773. pišeći o ljekovitim vrelima, spominje prvi put ljekovite termalne vode u Lipiku pa se ta godina smatra početkom djelovanja lipičkog lječilišta (Kliček 2009: 19). No, nije ovo lječilište jedino čime se Lipik može pohvaliti. Ono po čemu Lipik jest najpoznatiji je zapravo Državna ergela Lipik, u kojoj su smješteni konji lipicanci. Zatim, ondje se nalazi tvornica stakla, a iz Lipika dolazi i poznata mineralna voda *Lipički Studenac*. Sve navedeno čini Lipik prepoznatljivim i izvan njegovih teritorijalnih granica. No, važno je zapravo napomenuti kako se u Lipiku, uz spomenute prepoznatljive lipičke simbole, dodjeljuje i *Nagrada „Dr. Ivan Šreter“*. Ovu nagradu dodjeljuje hrvatski jezikoslovni časopis *Jezik*, uz pokroviteljstvo *Zaklade „Dr. Ivan Šreter“*, a namijenjena je promicanju hrvatskog jezika kroz stvaranje novih hrvatskih riječi, umjesto nekritičnog posuđivanja iz drugih jezika. Kroz ovakav jedan primjer zapravo vidimo kako je ovome kraju iznimno važno očuvanje hrvatskoga jezika, pri čemu se ne bi trebalo zanemarivati i govore lokalnog stanovništva. Nažalost, na ovome području dijalektološka istraživanja nisu provedena te tako govorci nisu istraženi.

U općini Lipik, kao što je ranije spomenuto, nalazi se selo Brezine. Prema posljednjem popisu stanovništva iz 2021. u Brezinama stanuje 184 stanovnika. Iako se čini vrlo malim mjestom, i ono ima svoje posebnosti. Brezine su najpoznatije po tvornici peleta i drvenoj kapeli sv. Andrije, koja se prvi put spominje 1757. u *Kanonskim vizitacijama* (Španiček 1992: 162), što svjedoči o dugom postojanju Brezina. Ova je kapela registrirani spomenik kulture A-kategorije. Nadalje, Brezine su mjesto u kojemu se stanovništvo, između ostalog, bavi i ratarstvom, što ukazuje na izrazito plodonosnu zemlju koja je pogodna za život. Iako se pri samom spomenu Brezina kao slavonskog naselja može doimati kao da su Brezine dio tzv. slavonske ravnice, tomu nije tako jer je područje blago brdovito.

U vezi s povezanošću Brezina s urbanim sredinama i pristupima institucijama, kroz selo prolazi željeznička pruga. Iako vlakovi trenutno ne prometuju tom prugom, autobusni prijevoz

preuzima ulogu osiguravanja povezanosti mjesta s okolnim gradovima i naseljima, omogućujući stanovnicima pristup neophodnim uslugama i sadržajima.

S geografskog aspekta, Brezine graniče s četirima mjestima, od kojih se tri nalaze u istoj županiji: istočno od Brezina nalazi se Kukunjevac, jugozapadno Bujavica, a sjeverno Gaj. Zapadno od Brezina nalazi se Janja Lipa, koja je smještena u Sisačko-moslavačkoj županiji. Sa sjeverne su strane Brezine omeđene rijekom Bijelom, a s južne strane rijekom Pakrom.

Karta – geografski prikaz položaja Brezina

(Preuzeto s internetske stranice *Google my maps*)

4. Klasifikacija i obilježje mjesnoga govora Brezina

Kao što je općepoznato, službeni je jezik u Republici Hrvatskoj hrvatski, a unutar njega razlikuju se tri narječja: štokavsko, kajkavsko i čakavsko. Ova narječja predstavljaju različite varijante hrvatskog jezika koje su uvjetovane povijesnim, geografskim i kulturnim okolnostima te su izrazito važna za očuvanje jezičnog identiteta i bogatstva hrvatskog jezičnog nasljeđa.

S obzirom na geografski položaj, govor Brezina nesumnjivo pripada štokavskom narječju, no kako štokavsko narječe ima više dijalekata, valja točno odrediti koji je u pitanju. Josip Lisac (2003) dijeli štokavsko narječe na nekoliko dijalekata, pri čemu uključuje i dijalekte susjednih nam država. No, dijalekti štokavskog narječja zabilježeni na području Republike Hrvatske jesu: slavonski dijalekt – nenovoštokavski arhaični šćakavski dijalekt, zapadni dijalekt – novoštokavski ikavski dijalekt te istočnohercegovačko-krajiški dijalekt¹ – novoštokavski (i)jekavski dijalekt. Uzmemo li tako ponovno geografsku kartu i promotrimo gdje se Brezine nalaze, razumljivo je kako govornici govore dijalektom koji je novoštokavski (i)jekavski.

Iako govor sela Brezina pripada novoštokavskom (i)jekavskom, koji je ujedno poslužio kao osnovica standardu, mjesni se govor razlikuje od standarda u mnogome. Počnimo s fonološkim značajkama ovoga govora. U govoru sela Brezina imamo primjer kako kratki jat daje *je*, a dugi jat *ije* (Lisac 2003: 99), primjerice *pjësma*, *mjësto* za kratki jat te *vrijéme*, *ðsmijëh* za dugi jat. Sustav vokalnih fonema sastoji se od onih koji su karakteristični za standardni jezik – *a, e, i, o, u* – uz koje se još javlja i samoglasno *r*. Vokalne su redukcije u spomenutom dijalektu česte i jake (Lisac 2003: 100) pa ih tako imamo zabilježene i u ovome govoru; npr. redukcija vokala *a*, uglavnom na dočetku riječi: *nëk* (neka), *kòg* (koga), a najčešća je zapravo redukcija vokala *i*, npr. *prävⁱt* (praviti), *čäčkalⁱca* (čačkalica), *čëtⁱri* (četiri) i sl. Pod utjecajem standarda u zadnje se vrijeme sve više primjećuje smanjenje spomenute redukcije tako da u nekim primjerima *i* može biti reducirano, ali i ne mora (*prävⁱt* – *prävit*). No, najčešća i, zapravo, neizbjegna redukcija jest u infinitivu, odnosno vidjeti možemo postojanje apokopiranog infinitiva u apsolutno svim primjerima: *čìtat*, *glëdat*, *imat*... Nadalje, karakteristično je sažimanje vokalne skupine *-ao* u *-o*, npr. *ìmō* (imao), *kò* (kao), *čìtō* (čitao). Kako je karakteristično izostajanje samoglasnika, slična je situacija i sa suglasnikom *h*, odnosno kako

¹ Istočnohercegovačko-krajiški dijalekt nosi ime prema svom izvornom području, istočnoj Hercegovini, gdje se još uvijek koristi. Međutim, nakon velikih migracija koje su uslijedile poslije turskih invazija na ove prostore, taj se dijalekt proširio u Bosni i Hercegovini, ali je dijelom zahvatio i Hrvatsku te Srbiju.

Brozović i Ivić (1988: 58) navode, *h* je uklonjen. Primjerice: *rána* (hrana), *krù* (kruh), *râst* (hrast). Osim što ovaj suglasnik može izostati, on se može i zamijeniti drugima – suglasnikom *v* ili *j*. Suglasnikom *v* u primjerima G jd. *krüva* (kruha), *glûv* (gluh), *mùva* (muha), a suglasnikom *j* u primjerima *snàja* (snaha), *òraj* (orah). Također, uzmemmo li u obzir konsonantsku skupinu /hv/ uvidjet ćemo da u nekim primjerima dolazi do promjene u suglasnik *f*, npr. *zafálit* (zahvaliti), *falìsavac* (hvalisavac), *pofálit* (pohvaliti).

Također, dolazi i do ispadanja okluziva na početku riječi u primjerima *tîca*, *čèla*, *šènica*, *sòvat* (Lisac 2003: 21), što je zapravo učestala praksa te su početničke suglasničke skupine često pojednostavljene. Primjerice, riječ *ćér* (kćer), koja je također pojednostavljena, zapravo je preuzeta iz A jd. u N jd. Primijećen je i prijelaz glasa *ž* u glas *r* (tzv. rotacizam), i to u primjerima *môre* (može) i *môremo* (možemo).

Za narječe je karakteristična sekundarna jotacija, no u ovome se govoru javlja i tercijarna jotacija, primjerice u leksemima *đëd* (djed), *mèđed* (medvjed), no primjeri kao što je *ćèrat* karakterističniji su za starije govornike te ih mlađi govornici gotovo i ne rabe, a češće se koristi oblik s ekavskim refleksom jata – *tèrat* (tjerati).

S obzirom na to da mjesni govor Brezina pripada novoštokavskom (i)jekavskom dijalektu, naglasak je ovoga govora četveroakcenatski, pri čemu odstupanja od standarda nisu česta (Lisac 2003: 101), a što će na koncu biti oprimjereno u radu. U govoru su sačuvane i nenaglašene duljine.

S morfološkog aspekta ovoga govora važno je navesti kako se hipokoristici kao *Pero* dekliniraju kao imenice ženskoga roda na *-a*, te se sklanjaju kao *-e* vrsta, dakle G *Pére*, D *Péri*, a posvojni pridjev od toga imena jest *Périn* (Lisac 2003: 102). Iako Lisac tvrdi kako imenica *ûm* ženskog roda, u ovome je govoru ona ipak muškog roda. Također tvrdi i kako je u imenica *ž.* roda na suglasnik u I jd. nastavak *-i* te navodi primjer *svojom krvi* (Lisac 2003: 102), no u govoru Brezina tomu nije tako, već je uobičajeno korištenje sintagme *svòjom kâvlju*. Lisac (2003: 102) također navodi da je u imenicama muškog i srednjeg roda kod osnova sa starim mekim suglasnikom, obično postojan nastavak *-om* (*gnòjom*), što je karakteristično i za ovaj govor, no često dolazi do dvojbe pa je nekada u govoru moguće primijetiti razlike između nastavaka *-om* i *-em*. Takve se razlike mogu vidjeti u primjerima *nóžem*², ali i *sèlom*. Također, množinski su oblici muškog roda uglavnom prošireni, npr. *dlánovi*, *plùgovi*. U dativu i lokativu imenica ženskoga roda na *-a* karakterističan je nastavak *-i* npr. *žèni*, *zvijézdi*, a u instrumentalu navedenih imenica nastavak je *-om*: *žènom*, *zvijézdom*. Vidljiv je i sinkretizam D, L i I u

² Kod mlađih govornika uočava se nastavak *-em*, no stariji se govornici češće odlučuju za nastavak *-om*.

množinskom obliku spomenutih imenica pa tako imamo nastavak *-ama* u primjerima *žènama* i *zvijézdamu*. U G množine u primjerima poput *òčijū*, *ùšijū* javlja se nastavak *-iju* te su ti nastavci zapravo ostatci dvojine, no rabe se i drugi nastavci koji su također tragovi duala poput *-ma*, *-ima*, *-ama* u D, L i I mn., npr. *òčima*, *ùšima* (Lisac 2003: 102), a G jd. često zna biti jednak N jd. Iako je u većini govora ovog dijalekta sačuvan nastavak *-a* u G i A i *-u* kod D i L jd. muškoga i srednjeg roda imeničke promjene pridjeva i pridjevskih zamjenica (Lisac 2003: 103), u ovome se govoru ti nastavci ne rabe, već ih zamjenjuju nastavci *-og* i *-om*, što dovodi do zaključka da se nerijetko u govoru određeni i neodređeni pridjevi ne razlikuju pa tako G jd. za pridjeve *pràv* i *pràvì* glasi jednako – *pràvòg*, no pod utjecajem standarda moguće je odstupanje. Zatim, oblici trpnih pridjeva identični su onima u standardnome jeziku, npr. *prìmòràn*, *vòljen* i sl.

Sibilarizacija se u ovom govoru uglavnom ne realizira pa se tako u imenica u N mn. realiziraju *šljivíki*, *öbláki*, *zadátki*, *knjìgi* i sl. Ipak, pod utjecajem standardnog jezika, i u mjesnom se govoru javlja sibilarizacija, posebice kod mlađe populacije.

U vezi s glagolskim oblicima, aorist je, iako smanjenim intezitetom, i dalje u uporabi te je za njegovu 1. os. mn. čest nastavak *-smo*, npr. *lègošmo*, *òdošmo* (Lisac 2003: 103), ali koristi se i nastavak *-smo*, npr. *glèdasmo*. Za razliku od aorista, imperfekt u govoru nije očuvan. U imperativu dolazi do ispadanja vokala *-i* (Brozović, Ivić 1988: 58), primjerice *ìd'te* < idite, *sjèd'te* < sjedite i sl.

Uzme li se u obzir odnos *št/šć*, za govor je karakteristična skupina *št*: *dvòrìšte*, *štàp*, *prìšt*. Iako je govor prvenstveno postojan u Bosni i Hercegovini i odande se širi te su njegovi govornici prvenstveno pravoslavci, ipak u dijelovima Slavonije i Hrvati katolici govore (i)jekavskim štakavskim dijalektom (Lisac 2003: 98). Kao što se može pretpostaviti, u ovome se govoru čuvaju zamjeničke riječi *štò* i *štà* (Lisac 2003: 102), no *štà* se ipak češće rabi, npr. *a* *štà* *ćëš*, dok je *štò* karakteristično samo u nekim situacijama, npr. *ònò* *štò* *si* *ćüo*.

S obzirom na to da se Republika Hrvatska stoljećima unazad nalazila pod raznim vladavinama, logičnim slijedom proizlazi i činjenica da su u leksiku našeg jezika ostale i neke strane riječi. Takve se riječi u standardnom jeziku nastoje zamijeniti, no u dijalektima one još uvijek „žive“. Tako u mjesnom govoru Brezina možemo čuti podosta turcizama (orientalizama), npr. *àvlija* (dvorište), *ćùprijà* (most), *kàpija* (ograda), *dùćàn* (trgovina), ali i germanizama, naročito pri imenovanju nekoga alata – *šaràfciger* (odvijač), *cvìkcànge* (vrsta kliješta), ali i pri imenovanju pokućstva, npr. *fìrāngà* (zavjesa), *špàjz* (ostava) i mnogi drugi.

5. Frazeologija

Frazeologija se, kao jedna od najmlađih lingvističkih disciplina, može promatrati iz aspekta standardnog jezika, ali jasno je kako većina frazema nastaje u svakodnevnom govoru pa tako i standardni jezik preuzima frazeme koji primarno pripadaju dijalektima. Shodno tomu, u ovom će se radu zapravo promatrati i analizirati frazemi koji pripadaju određenom dijalektu, tj. mjesnom govoru.

Frazeologija svoj samostalni put, odvojeno od leksikologije, započinje 1947., nakon objavlјivanja rada *Osnovni tipovi frazeoloških jedinica u ruskom jeziku* Viktora Vladimiroviča Vinogradova (Fink-Arsovski 2002: 6), čime se Vinogradov smatra utežiteljem slavenske frazeologije zato što je „prvi definirao frazeološke jedinice i njihova obilježja te ponudio opis prirode i tipova veza među sastavnicama“ (Filipović Petrović 2008: 41). Vinogradov naglašava ključne karakteristike frazema, među kojima se ističu preneseno i slikovito značenje, ekspresivnost, te nemogućnost zamjene bilo kojeg od frazeoloških elemenata sinonimom, a da se pritom ne izgubi njihova izražajnost i jedinstvena značenjska cijelina (Filipović Petrović 2008: 47).

No, zanimanje za frazeologiju pokazuje nešto ranije i Charles Bally, koji je 1905. u knjizi *Précis de stylistique* prvi postavio „pitanje određivanja frazema kao posebnih jezičnih jedinica“ (Filipović Petrović 2008: 41), čime je zapravo otvorio put za daljnja istraživanja u ovom području.

5.1. Razvoj hrvatske frazeologije

U Hrvatskoj se frazeologija počinje proučavati dvadesetak godina nakon objave spomenutog rada V. Vladimiroviča Vinogradova.

Antica Menac 70-ih godina 20. stoljeća okuplja oko sebe grupu suradnika – rusista, koji kasnije postaju jezgra *Zagrebačke frazeološke škole*, te potiče razvoj frazeologije na našem području (Fink-Arsovski 2002: 6). Od tada zapravo neprekidno i traje bavljenje frazemima u hrvatskom jeziku, što je i rezultiralo raznim studijama, rječnicima, člancima te mnogim drugim radovima (završnim, diplomskim i sl.). Menac (2007: 5) navodi kako je frazeologiju počela proučavati šezdesetih godina 20. stoljeća jer se pripremala za rad na sastavljanju velikog rusko-hrvatskog frazeološkog rječnika.

S obzirom na to da je začetnica frazeoloških istraživanja u Hrvatskoj, valja navesti i rad Antice Menac, a to je *O strukturi frazeologizma*, koji je objavljen 1970. Menac u tom radu navodi teorijske odrednice frazema koje su se zadržale do danas, a to su veoma čvrsta struktura te reprodukcija u unaprijed određenom, gotovom obliku, odnosno ne formiraju se svaki put iznova spontanim slaganjem (Menac 1970: 1).

Hrvatski frazeološki rječnik iz 2003. prvi je frazeološki rječnik hrvatskog jezika nakon *Frazeološkog rječnika hrvatskoga ili srpskoga jezika* Josipa Matešića iz 1982., a izdanje iz 2014. smatra se najrecentnijim našim frazeološkim rječnikom (Filipović Petrović 2008: 51).

Menac (2007: 137) smatra i Akademijin *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika „pravom riznicom hrvatske frazeologije“*, u kojemu se nailazi na mnoge izraze na različitom stupnju frazeologizacije, a koji su nastali u velikom vremenskom rasponu i u različitim dijelovima Hrvatske. Također, smatra i da je Vladimir Anić u *Rječniku hrvatskoga jezika* obuhvatio pozamašnu količinu frazeološkog materijala i obradio ga na najbolji mogući način (Menac 2007: 142). Kao još jedan primjer Menac (2007: 143) navodi i jednojezični *Hrvatski frazeološki rječnik* Antice Menac, Željke Fink-Arsovski i Radomira Venturina iz 2003.

Kako je za ovaj rad ipak važan razvoj dijalektne frazeologije, neophodno je istaknuti i one frazeologe koji su istraživali takvu frazeologiju. Sve više frazeologa počinje krajem 20. stoljeća istraživati organske idiome (Kovačević, Bašić 2012: 357), odnosno mjesne govore, a što zapravo ukazuje na rastući interes za dijalektну frazeologiju. Ta su istraživanja uglavnom vezana za znanstveno-istraživačke projekte, a jedan od njih je i onaj najnoviji – *Dijalektna frazeologija hrvatskoga jezika*, koji je započeo u ožujku ove godine pod vodstvom Marije Malnar Jurišić. Također, poznat je još i projekt *Istraživanje hrvatske dijalektne frazeologije*, čija je voditeljica Mira Menac-Mihalić. Kao posljedica takvih istraživanja nastaju znanstveni radovi u kojima su predočeni frazemi određenih mjesnih govora, dijalekta ili narječja. Od svih triju narječja, najviše je istražena frazeologija čakavskog narječja i njegovih govora, a najslabije je istražena frazeologija štokavskog narječja, ali unutar toga narječja najviše je istražen novoštokavski ikavski dijalekt. Za njegovo istraživanje zaslužne su Mira Menac-Mihalić (*Frazeologija novoštokavskih ikavskih govora*) i Tomislava Bošnjak-Botica (*Frazemi u govoru Lovreća kojima se izriču osobine*). U istraživanju frazema slavonskog dijalekta doprinijela je Ljiljana Kolenić (*Frazemi u slavonskom dijalektu i ostalim hrvatskim dijalektima*), ali valja napomenuti da i Mira Menac-Mihalić (*Iz frazeologije slavonskoga dijalekta*) također ima važnu ulogu u istraživanju frazema slavonskog dijalekta. Za istraživanje frazema novoštokavskog (i)jekavskog dijalekta zaslužna je Perina Vukša Nahod (*Frazeologija mjesnoga govora Komazina*).

Istraživanjima frazeologije čakavskih govora bavile su se Marija Turk, Sanja Zubčić, Silvana Vranić, Ivana Nežić, Lina Pliško, Martina Bašić, Barbara Kovačević itd. Nadalje, frazeologiju kajkavskih govora istraživale su Marija Malnar Jurišić, Andjela Frančić te Jela Maresić, autorica prvog rada dijalektne frazeologije *Iz frazeologije govora Podravskih Sesveta*.

Naposljetku, iznimno je važno napomenuti kako je prva primijenila konceptualnu analizu dijalektnih frazema Mihaela Matešić 2006. u radu *Frazeologija mjesnoga govora Vrbovskog*.

5.2. Definicija, klasifikacija i analiza frazeologije

Kako se pojedine riječi povezuju s drugima i stvaraju smislene cjeline, samim time nastaju *sveze riječi*. Sveze riječi mogu se podijeliti na *slobodne sveze*, u kojima svaka sastavnica zadržava osnovno značenje, te na *frazeološke sveze*, u kojima dolazi do promjene ili gubitka značenja svih ili nekih sastavnica (Menac 2007: 9). *Frazeološka sveza* naziva se još i frazemom, no krenimo nekim redoslijedom.

Najprije valja definirati termin *frazeologija* koji prema Fink-Arsovski (2002: 5) ima dvojako značenje. S jedne strane, frazeologija se definira kao lingvistička disciplina ili znanost koja proučava ustaljene izraze s čvrstom strukturom unutar jednoga ili više jezika. S druge strane, frazeologija se odnosi na ukupnost frazema koji su organizirani prema različitim kriterijima. Tih je kriterija mnogo; frazeme je moguće organizirati prema komponentama određenoga semantičkog polja (npr. *zoonimna frazeologija*³, *somatska frazeologija*⁴), s obzirom na podrijetlo i proširenost uporabe (internacionalna, nacionalna i posuđena frazeologija), to može biti i frazeologija kojom se služe neki književnici. Zatim, može se organizirati i prema vremenskoj raslojenosti (arhaični frazemi) te, što je za ovaj rad iznimno važno – s obzirom na područnu raslojenost. Frazeologija se prema područnoj raslojenosti dijeli na dijalektnu i regionalnu, odnosno na onu kojom se služe govornici nekog područja.

Frazem je, dakako, osnovna jedinica frazeologije, a sastoji se od najmanje dviju sastavnica. Najprije, neophodno je napomenuti da je pojam *frazem* zamijenio onaj koji su, po uzoru na rusku tradiciju, koristili frazeolozи zagrebačke frazeološke škole, a to jest

³ Ukupnost frazema sa zoonimnim komponentama (Fink-Arsovski 2002: 5). Zoonimski su frazemi oni koji u svoju strukturu uključuju naziv životinje.

⁴ Ukupnost frazema sa somatskim komponentama (Fink-Arsovski 2002: 5). Somatskim frazemima nazivaju se oni kojima je barem jedna sastavnica dio tijela (Kovačević 2012: 16).

frazeologizam. Isto tako, *frazem* je u frazeološkim radovima nazivan još i *idiomatskom frazom* (D. Maček) te *višerječnicom* (B. Tafra) (Filipović Petrović 2008: 46).

Frazeme karakterizira nekoliko bitnih stavki, a to su cjelovitost i čvrsta, nepromjenjiva struktura, ustaljenost te reproduktivnost (Fink-Arsovski 2002: 6). Iako se podrazumijeva čvrsta struktura, tomu ne mora uvijek biti tako jer u nekih se frazema može jedna sastavnica zamijeniti sinonimom, npr. očitati (održati) bukvicu *komu*, no ponekad riječ koja zamjenjuje ne mora biti sinonim, već joj može biti semantički bliska ili riječ koja joj nije nimalo bliska.

Za frazeme je također karakteristična slikovitost, pa tako možemo promatrati frazem *bistar kao napoj*. Slikovitost je izravno vezana uz desemantizaciju, odnosno semantičko preoblikovanje svih ili dijela frazeoloških sastavnica (Fink-Arsovski 2002: 6). Slikovitost spomenutoga frazema očituje se kroz desemantizaciju.

U frazemu *bistar kao napoj*, izraz *bistar* gubi svoje doslovno značenje te poprima preneseno značenje, čime se stvara slikovit izraz koji nam omogućuje razumijevanje koncepta bistrine kao metafore, odnosno slika koja nam „pomaže pri formiranju frazeološkog značenja, ali i signalizira samo frazeološko značenje“ (Fink-Arsovski 2002: 7). Pokušamo li vizualizirati sve sastavnice, posebno *napoj*, koji je gusta smjesa i ne podrazumijeva nikakvu bistrinu, uviđamo da su ove dvije sastavnice zapravo u suprotnosti. Na taj način dolazimo do zaključka da je osoba koja je *bistra kao napoj* zapravo 'ne baš bistra'. Kako desemantizacija frazema može biti provedena na dvjema razinama: *potpunoj* ili *djelomičnoj*⁵, iz prethodnog razlaganja frazema *bistar kao napoj* dolazimo do zaključka kako je riječ o djelomičnoj desemantizaciji jer nisu sve komponente izgubile svoje osnovno značenje te se jedna od njih (*bistar*) koristi i pri objašnjenju frazema. Zatim, frazem *brz kao puž* možemo uzeti za primjer potpune desemantizacije jer je njegovo objašnjenje 'spor', što znači da u njegovoj definiciji ne pronalazimo ni jednu frazemsку sastavnicu.

Povrh ovih dviju vrsta desemantizacije, postoji i tzv. nulta desemantizacija, pri čemu se ustaljeni izrazi uopće ne desemantiziraju, odnosno ne gube svoje osnovno značenje. Oni su dio frazeologije u širem smislu, a karakterizirani su ustaljenošću, čvrstom strukturom i cjelovitošću,

⁵ Potpuna desemantizacija podrazumijeva da su sve komponente frazema semantički preoblikovane, odnosno da se frazeološko značenje prenosi na potpuno drugačiji način, bez upotrebe ijedne frazeološke sastavnice pri njegovom definiranju. Kod djelomične desemantizacije samo dio komponenata gubi svoje primarno leksičko značenje, pa se one komponente koje nisu desemantizirane često koriste pri određivanju frazeološkog značenja (Fink-Arsovski 2002: 7).

a susrećemo ih u terminologiji i pojmovima iz različitih područja, npr. *doći do zaključka* ('zaključiti') (Fink-Arsovski 2002: 7).

Fink-Arsovski (2002: 8) navodi kako je moguće provesti analizu frazema s različitim aspekata, no također navodi tri osnovna oblika frazeološke analize. Prva je semantička analiza koja se bavi frazeološkim značenjem, načinom njegova formiranja, motiviranošću, porijekлом frazema i sl. Drugi osnovni oblik frazeološke analize jest sintaktička analiza. Ona se pak odnosi na uključivanje frazema u rečenično ustrojstvo, tj. na određivanje njegove funkcije. I treća analiza jest strukturalna, a ona se bavi formalnim pitanjima, odnosno opsegom frazema, leksičkim sastavom i određivanjem sintaktički glavne komponente (Fink-Arsovski 2002: 8). Uz ove tri analize, navode se još kategorijalna i, za ovaj rad najznačajnija, konceptualna analiza.

Osim prema analizi, frazeme možemo podijeliti i prema njihovu opsegu, i to također u tri skupine: *fonetska riječ*, *skup riječi* te *frazemi sa strukturom rečenice*. Fonetska riječ opsegom je najmanja jedinica, a najčešće se sastoji od jedne autosemantičke riječi te od jedne ili više sinsemantičkih riječi, pri čemu taj skup čini jednu akcenatsku cjelinu (npr. *iz cuga*). Manji broj frazeologa smatra da fonetska riječ ne pripada frazemima zato što smatraju kako frazem mora imati najmanje dvije autosemantičke riječi i najmanje dvije akcenatske cjeline (Fink-Arsovski 2002: 8). S druge strane, skup riječi sačinjavaju najmanje dvije autosemantičke riječi s najmanje dvjema akcenatskim cjelinama (npr. *za babino brašno*). Brojna su kategorija frazemi sa strukturom rečenice. Takvi frazemi mogu u svom sastavu imati oba glavna rečenična dijela (npr. *fali komu <jedna> daska u glavi*), krnje rečenice, složene rečenice ili zavisne surečenice (Fink-Arsovski 2002: 8).

Također, moguće je određivati i kategorijalno značenje frazema koje polazi od vrsta riječi kao posuđene kategorije, tj. postoji „nekoliko različitih podjela frazema s obzirom na kategorijalno značenje, ali su im zajedničke sljedeće osnovne (najbrojnije) kategorije: glagolski, imenički, priložni, pridjevski i sl. (Fink-Arsovski 2002: 9).

5.2.1. Poredbena frazeologija

Poredbe se često susreću u govoru i književnosti, a smatraju se stilskim figurama, odnosno figurama misli. Poredbe tako „obogaćuju stil, čine ga življim, plastičnijim, slikovitijim, ugodnijim za slušanje ili čitkijim“ (Fink-Arsovski 2002: 10). Također, poredbe

povezuju ili suprotstavljaju pojmove dvaju područja, ali karakterizira ih i snažna ekspresivnost, zatim konotativno značenje te im je izražena slikovitost pa nije iznenađujuće da su, prilikom dobivanja statusa ustaljenih izraza, prešle u frazeološki fond. Poredbe su ulaskom u frazeološki fond nazvane poredbenim frazemima (Fink-Arsovski 2002: 10).

Poredbeni se frazemi, povrh gore navedenih triju tipova, odvajaju kao zaseban strukturni tip frazema. Oni mogu nastati od svih tipova osnovnih frazeoloških sveza tako da im se dodaju poredbeno-načinski veznici *kao*, *kao da* i sl. (Menac 2007: 39). Može se tako glagolskim svezama dodati poredbeni veznik *kao* pa imamo frazem *imati obraz kao don*.

Melvinger (1983: 129) navodi da poredbeni frazemi izražavaju semantički odnos (usporedbu), čime su određena i njihova temeljna strukturalna obilježja, a sadrže dva dijela – samo usporedbu i upravni dio kojemu se usporedba priključuje. Fink-Arsovski (2002: 12) pak poredbene frazeme dijeli na dva osnovna strukturna tipa – na trodijelni i dvodijelni, pri čemu naglašava kako je brojnija trodijelna struktura te podrazumijeva komponentu koja se uspoređuje (*A-dio*), poredbeni veznik (*B-dio*) i komponentu s kojom se uspoređuje (*C-dio*), a dvodijelna struktura podrazumijeva postojanje *B-dijela* i *C-dijela*.

Poredbena frazeologija, dakle, podrazumijeva ukupnost poredbenih frazema, a oni su vrlo frekventni jer opisuju ljude, njihove karakteristike, osobine i načine njihova djelovanja (Kovačević, Bašić 2012: 358) te su toga zanimljivi za proučavanje.

6. Konceptualna analiza frazema

Proučavanje frazema počelo je privlačiti sve veću pozornost s pojavom i razvojem kognitivne lingvistike (Parizoska 2022: 12). Kao što je već spomenuto, frazemi se mogu analizirati na nekoliko načina – sintaktički, strukturno, semantički, kategorijalno i konceptualno. U ovome je radu važna konceptualna analiza, koja je u poveznici s kognitivnom lingvistikom.

Konceptualni pristup, kakav zastupa kognitivna lingvistika, temelji se na ideji da značenje jezičnih izraza proizlazi iz načina na koji ih interpretator mentalno konceptualizira (Kružić, Lovrić, Maksimović 2010: 17). Prema ovom pristupu, značenje frazema i drugih jezičnih jedinica ne može se shvatiti isključivo kroz njihovu sintaktičku strukturu ili leksičko značenje, već je duboko povezano s mentalnim reprezentacijama i kognitivnim procesima. Kognitivna lingvistika, dakle, naglašava kako se značenje oblikuje kroz način na koji ljudi doživljavaju, strukturiraju i interpretiraju svijet u svojim umovima, čime se otvara nova dimenzija razumijevanja jezičnih fenomena. Prema Omazić „figurativni se izrazi u jeziku smatraju jezičnim manifestacijama konceptualnih veza u umu“ (Omazić 2014: 29). Ovaj stav dodatno približava shvaćanje da je značenje jezičnih izraza, posebice frazema, rezultat složenih kognitivnih procesa. Stoga, kako bi se u potpunosti razumjela priroda frazema, potrebno je istražiti kako su konceptualne veze oblikovane u ljudskom umu i kako se one manifestiraju kroz jezik.

U istraživanjima frazema unutar kognitivne lingvistike, posebna se pozornost posvećuje odnosu između jezika i načina na koji ljudi razmišljaju. Ova grana lingvistike ističe da mnogi frazemi nisu nasumični izrazi, već su logički povezani s njihovim sastavnim dijelovima. To znači da postoji konceptualna veza između značenja pojedinih sastavnica u frazemu i značenja koje frazem ima kao cjelina (Parizoska 2022: 12-13). Time se naglašava kako razumijevanje frazema, kao i drugih jezičnih jedinica, zahtjeva šire promišljanje o ulozi jezika u kognitivnim procesima i konceptualizaciji stvarnosti.

U novije se vrijeme u frazeologiji javlja niz studija koje se temelje na postavkama kognitivne lingvistike, uključujući *teoriju konceptualne metafore i metonimije*⁶ te *teoriju konceptualne integracije*⁷ (Omazić 2014: 29). Kognitivna lingvistika metaforu smatra ključnom

⁶ Začetnici konceptualne metafore i metonimije su Lakoff i Johnson (Omazić 2014: 29).

⁷ Začetnici konceptualne integracije su Fauconnier i Turner (Omazić 2014: 29).

mentalnom operacijom, načinom spoznavanja, strukturiranja i objašnjavanja svijeta. Prema Barčot (2017: 41) čovjek izražava svoje misli metaforama, ali također on i misli u metaforama.

Konceptualna metafora, kao univerzalni misaoni mehanizam, oblikuje stabilne obrasce razmišljanja o svijetu. Ti obrasci potiču stvaranje određenih jezičnih izraza koji, kada ih šira jezična zajednica prepozna i usvoji, prolaze kroz proces konvencionalizacije. Ovaj proces je češći kod izraza temeljenih na postojećim konceptualnim metaforama nego kod onih koji su potpuno novi i kreativni. Takvi izrazi, kroz čestu i ponovljenu upotrebu, postupno postaju sastavni dio frazeološkog fonda jezika. No, jasno je kako je svaki frazem prvotno bio kreativna metafora pa je tek onda postao dijelom konvencije (Omazić 2014: 30-31).

Konceptualna je metafora jedan od ključnih mehanizama u motivaciji nastanka frazema, ali jednak je važna i konceptualna metonimija. Ponajprije, motivacija frazema može biti konkretna, asocijativna te nelogična ili absurdna (Barčot 2017: 76). Pod konkretnom motivacijom razumijevamo da su motivi konkretni i stvarni, a često se javlja u zoonimskim frazemima (npr. *zaštićen kao lički medvjed*). Asocijativna je ona motivacija u kojoj motivi proizlaze iz poveznica koje čovjek sam uspostavlja (npr. *skinuti brigu s vrata*). Apsurdno (nelogično) motiviranim frazemima teško je odrediti motivaciju (npr. *za babino brašno*).

Konceptualna metonimija obrazac je koji djeluje unutar jedne domene, pri čemu jedan aspekt predmeta, ideje ili situacije može zamijeniti cjelinu ili pak cjelina može predstavljati jedan njezin dio. Također, jednostavnije je objasniti put nastanka frazema kod metonimijski motiviranih frazema nego kod metaforički motiviranih (Omazić 2014: 34-35). Iako za pojedine frazeme nije razvidna motivacija, Omazić (2014: 35-36) smatra kako ni jedan frazem nije nemotiviranog značenja, jedino su mu se etimološke veze tijekom vremena izgubile pa je zato teško prodrijeti u njihovu motivaciju. Pri čemu dolazimo do pitanja razumijevanja frazema, koje počiva na brojnim elementima i motivacijskim mehanizmima – na konceptualnoj metafori i metonimiji, mentalnim slikama i simbolima, na znanju o kulturi i svijetu... Pritom su bitna i pojedinačna značenja i suodnosi frazema, kontekst te prepoznavanje etimologije. Također, važne su i pojedinačne razlike u govornika (npr. dob, poznавање materinskog i jednog ili više stranih jezika) pri razumijevanju frazema i njihovih motivacijskih mehanizama.

Konceptualna analiza predstavlja ključni alat za dublje razumijevanje frazema jer omogućuje uvid u složene kognitivne procese koji stoje iza njihovog nastanka i upotrebe. Ovaj pristup ne samo da rasvjetjava unutarnje strukture frazema, nego i povezuje jezične obrasce s načinom na koji ljudi konceptualiziraju svijet. Razumijevanje konceptualnih veza, poput

metafore i metonimije, ali i prepoznavanje uloge kulturnog konteksta i individualnih razlika među govornicima, omogućuje potpunije razumijevanje frazema. Stoga, konceptualna je analiza izuzetno bitan korak u frazeološkim istraživanjima jer obogaćuje naše razumijevanje jezika kao odraza ljudskog mišljenja i kulture.

Kognitivna lingvistika ili psiholingvistika bavi se istraživanjem metaforičkih izraza, a shodno tomu i frazema, pri čemu obraća stanošitu pažnju na to kako ih govornici kojeg jezika shvaćaju i interpretiraju (Fink-Arsovski 2002: 37).

Većina frazema izvire iz različitih oblika metafora pa je shodno tomu frazeologija pogodna za stvaranje tzv. *koncepata*, u kojima se frazemi tematski, odnosno konceptualno grupiraju, pri čemu se otvara mogućnost analize semantičkih slojeva na temelju kojih je formirano frazeološko značenje (Fink-Arsovski 2002: 37). Koncepti kao takvi posebno su pogodni za istraživanja u kojima je cilj pronaći zajedničke osobine zemalja našeg civilizacijskog kruga, ali i uvidjeti razlike u običajima, nasljeđu i mentalitetu. Pri takvim istraživanjima omogućuje se širi pogled ne samo na određeno frazeološko značenje, nego i na pojam kao takav (Fink-Arsovski 2002: 37). Ukratko, koncepti služe kao određeni alat za istraživanje sličnosti i razlika jezika istog civilizacijskog kruga. Također, oni nisu prvenstveno jezične, nego kognitivne veličine koje čine osnovu jezičnih (leksičkih ili frazeoloških) realizacija. Glavna im je uloga sadržana u ekonomičnom predstavljanju, pohranjivanju, strukturiranju i organiziranju spoznaja o svijetu, omogućujući tako efikasno procesuiranje i prijenos informacija. Pri istraživanju univerzalnih ljudskih koncepata, potrebno je tražiti ih unutar ljudskog uma, a ne u vanjskom svijetu (Barčot 2017: 40). Koncepti su dakle ono što se „doživljava“, a postoje sami po sebi i ljudi ih rekonstruiraju s određenom (ne)sigurnosti (Zykova 2019: 50).

Fink-Arsovski (2002) donosi konceptualnu analizu poredbenih frazema u dvije velike skupine – frazeme koji se odnose na čovjeka te frazeme koji se odnose na predmete, a Matešić (2006) uvodi dodatna dva koncepta – frazeme koji se odnose na situacije i frazeme koji se odnose na način. Važno je napomenuti kako postoje više značni frazemi koje je moguće pronaći u dvije skupine.

7. Konceptualna analiza frazema mjesnoga govora Brezina

Konceptualna analiza frazema prikazuje kako su prikupljeni frazemi u mjesnom govoru Brezina razvrstani u koncepte.

7.1. Frazemi koji se odnose na čovjeka

7.1.1. Čovjekova vanjština

7.1.1.1. Mršavost

mřšav kò čäčkalⁱca – 'izrazito mršav'

nije bôgznâ štâ – 'osrednji, nerazvijen, ružan'

7.1.1.2. Razvijeno tijelo

jâk kò bïk (kònj) – 'vrlo snažan, fizički razvijen'

kò bôg – 'iznimno snažan'

kò od břda òdvâljen – 'snažan, jak, fizički razvijen'

7.1.1.3. Fizički nedostatci

glûv kò tòp – 'iznimno gluhi'

*pjëva kò da mu je slòn přdno u üvo – 'nema sluha *tko*, ne zna pjevati *tko*'*

7.1.1.4. Boja kose

bijél bjèlcat – 'potpuno bijel, sijed'

7.1.1.5. Ljepota i ružnoća

dòbar kò dòbar dâñ – 'zgodan, lijep'

*níje bôgznâ štâ – 'osrednji, nerazvijen, ružan'
ne bît za bácit – 'ne tako ružan'
rúžan kò lópov – 'jako ružan'*

7.1.1.6. *Način odijevanja, neuredan izgled*

*stòjí kòmu štâ kò krâvi sèdlo – 'ne pristaje komu što, ne стоји кому што'
zbřda-zdóla – 'bez reda, neuredno'*

7.1.1.7. *Neugodan miris*

smîrdít kò kùga – 'neugodno mirisati'

7.1.2. Osobine ljudi

7.1.2.1. *Dob: mladost – starost*

*stâr kò Biblijâ – 'jako star'
u cvijetu mlädosti – 1. 'u najljepše doba mladosti', 2. 'star' /podrugljivo/
stâra gârda – 'starija generacija'
nísam se jùčē ròdio – 'nije naivan, ima životnog iskustva'
od mâli nôgu – 'odmalena, od ranog djetinjstva'
mlâd kò ròsa u pódne – 'star'*

7.1.2.2. *Dobrota – zloba*

*prâvit se ândel – 'glumiti dobrotu'
döbar kò krù – 'jako dobar'
cîna óvca – 'osoba koja se svojim ponašanjem razlikuje od ostalih, loša osoba'*

7.1.2.3. *Poštenje*

čīsta óbraza – 'častan, pošten, dobar'

čīsta sřca – 'dobar, pošten, iskren'

7.1.2.4. Besramnost

imat óbráz kò dòn – 'biti debelokožac, biti bezobrazan, nemati stida'

7.1.2.5. Lukavost

prémazān svím mástima – 'prepreden, lukav, sklon smicalicama'

7.1.2.6. Hrabrost – plašljivost

bít bez dläke na jéziku – 'bez straha izreći svoje mišljenje'

ić na svě il níšt – 'hrabro reagirati, poduzeti nešto'

imat svòje já – 'hrabro zastupati svoja uvjerenja, imati čvrst karakter'

tréusu se gäče <od strâha> kòmu – 1. 'boji se *tko*, plašljiv je *tko*, kukavica je *tko*',

2. 'ne boji se *tko*, nije plašljiv *tko*' /podrugljivo/

púše kò i na ládno – 'oprezan je *tko*, nepovjerljiv je *tko*, boji se *tko*'

7.1.2.7. Snalažljivost

dòčekat se na svě čèt'ri – 'biti snalažljiv, izvući se iz teške situacije'

7.1.2.8. Umna ograničenost

nísu svě na bròju kòmu – 'ponaša se čudno, nešto nije u redu s *kim*'

némát trî číste – 'biti neintelligentan'

glûp kò kònj – 'jako glup, neintelligentan'

žûta kùća – 'psihiatrijska ustanova'

zr  l za l  dnicu – 'u lošem psihičkom stanju, neuravnotežen'

glûp kò nôć – 'izrazito neintelligentan'

glûp kò st  p – 'izrazito neintelligentan'

bìstar kò nápoj – 'ne baš bistar'

7.1.2.9. Luckavost

fàli kòme <jèdna> dàska u glávi – 'nije pri zdravoj pameti, ne ponosa se normalno, djeluje blesavo'

lûd stô grádî – 'sasvim lud, djeluje blesavo'

7.1.2.10. Tradicionalnost

stárōg kóva – 'zastupa tradicionalne (dobre) vrijednosti'

7.1.2.11. Dosadno ponašanje, nametljivost

nàvr gláve je kòmu – 'dozlogrdio je komu tko'

pùna je kàpa kòmu kòga – 'dosadio je komu tko'

prevíšit svàku mjèru – 'pretjerati, prijeći dopuštenu granicu'

dôć ée do plàfôna štâ – 'doći će do krajnjih granica što, neće se više moći izdržati što'

dòsâdan kò próljev (ûš) – 'jako dosadan'

7.1.2.12. Znanje – neznanje

némat díme <o čèmu> – 'ništa ne znati, nemati pojma <o čemu>'

7.1.2.13. Neiskustvo

trëba jòš pùno žgânâcâ pòjest kò – 'neiskusan je tko, mora još puno toga naučiti'

7.1.2.14. Nedodirljivost

zàštîcen kò lîčkî mèđed – 'u potpunosti zaštićen, nedodirljiv'

7.1.2.15. *Pretjerana pobožnost*

bǐt věćī kàtolík od pâpe – 'glumiti velikog vjernika, pretjeranu pobožnost'

7.1.3. Frazemi kojima se opisuju čovjekova stanja i rezultati vlastitog ili tuđeg djelovanja

7.1.3.1. *Zdravlje*

bǐt pri sěb – 'biti priseban, vladati svojim emocijama, emocionalnim zdravljem'

zdrāv kò drèn – 'iznimno zdrav'

ić pod nôž – 'ići na operaciju'

7.1.3.2. *Bljedilo – crvenilo*

mijénjat bóju – 'postajati blijed ili crven u licu od straha ili stida'

7.1.3.3. *Umor, iscrpljenost, odmor*

ùmōran kò päs – 'jako umoran'

nàpunit bâterije – 'odmoriti, obnoviti snagu'

7.1.3.4. *Spavanje*

spávat kò béba – 'čvrsto spavati, spavati dubokim snom'

spávat kò zàklän – 'čvrsto, tvrdo spavati'

7.1.3.5. *Srdžba*

pùknut od bijësa – 'razljutiti se'

pùko je film kòmu – 'burno, temperamentno je reagirao *tko*'

imat kràtak fitilj – 'lako planuti (uzrujati se) zbog sitnice'

psòvat svë po spìsku – 'grubo psovati sve moguće psovke'

7.1.3.6. Fizička prisutnost

glávom i brádom – 'osobno prisutan'

7.1.3.7. Stanje pijanstva

pijan kò lètva – 'jako pijan'

pijan kò mâjka – 'potpuno pijan'

7.1.3.8. Samrt, smrt

bìt na apàrātima – 'biti na izdisaju, gasiti se'

níje se <jòš> òlādio u gròbu kò – 'nedugo nakon čije smrti'

òkreće se kò u gròbu – 'zaprepašćuje se tko /o pokojniku/'

néće kò pònijet štå sa sòbom u gròb – 'nemogućnost odnošenja materijalnih stvari'

ùmrijét kò pàs <na cèsti> – 'umrijeti sam, napušten od svih'

òtīć na ònaj (drùgi) svijét – 'umrijeti'

òtīć kòd svétođ Andrije – 'umrijeti'

7.1.4. Odnos prema radu

7.1.4.1. Marljivost

rádit kò cìnac – 'naporno i teško raditi'

u fùšu rádit – 'raditi povrh redovnog posla, baviti se još čime dodatno'

dôć do <svôg> krùva – 'početi zarađivati za život'

7.1.4.2. Lijenost

mîtvo púvalo – 'lijenčina, nepoduzetna, troma osoba'

kràst Bògu dâne – 'lijenčariti, dangubiti, ništa ne raditi'

níje se kò vrûć lâdne vòde nàpio – 'neradnik je tko'

7.1.4.3. Način rada

âjn-cvâj – 'nabrzinu, začas'
třla bâba lân da jòj prôđe dân – 'besposličariti'
břže-bölje – 'najvećom brzinom, što je brže moguće'
imat dvë lijêvē – 'nespretno obavljati posao'
ubácit u pétu – 'raditi brže'
čâs pôsla – 'vrlo brzo, začas'
rádit (rješávat) na hô-rük – 'nabrzinu, nepomišljeno, bez pripreme raditi, rješavati'
<opět> Jovo nänovo – 'opet sve ispočetka'
od šûba – 'odraditi što vrlo brzo'
zbřda-zdóla – 'bez reda, neuredno'
jèdnim ùdârcem ûbit dvë mùve – 'odjednom obaviti dva posla'
prodávat zjäke – 'besposličariti, ništa ne raditi'
ókan'it se čörava pôsla – 'ne baviti se onime o čemu ne znamo ništa'

7.1.5. Život u izobilju i siromaštvu

7.1.5.1. Izobilje

imâ na bâcâanje kôga, čèga – 'ima mnogo, u izobilju *koga, čega*'
žív'i t kô lòrd – 'živjeti u izobilju'
pùn kô brôd – 'bogat, pun novca'
žív'i t kô bùbreg u lòju – 'živjeti u izobilju'
lèžat na nôvcima (pârama) – 'biti iznimno bogat'
imat pára kô Džájić – 'biti bogat'
ima čèga kô u prîci – 'ima čega u izobilju'

7.1.5.2. Siromaštvvo

živⁱt od dànas do sùtra – 'živjeti s minimalnim sredstvima; živjeti bez nekog plana za budućnost'

dotàknut dnò – 'potpuno propasti'

òdnijet gàće na štâpu - 'materijalno propasti, izgubiti svu imovinu, osiromašiti'
némat ni kùčeta ni mǎčeta – 'biti bez ičega i ikoga'

siròmašan kò crkveni mìš – 'jako siromašan'

némat ni prèbîte pàre – 'biti bez novca'

7.1.6. Čovjekovo ponašanje i međuljudski odnosi

7.1.6.1. Skladni odnosi

vòdit brìgu o kòme – 'brinuti o komu'

nàpravít còvjeka od kòg – 'promijeniti koga u pozitivnom smislu, korigirati čije ponašanje, učiniti koga društveno prihvatljivim, socijalizirati koga'

poznávat kò svôj <vlàstiti> džëp – 'dobro poznavati koga'

bèz fige u džëpu – 'iskreno, bez skrivenih namjera'

bìt na dòbrom glâsu – 'biti poznat po dobru, uživati ugled, biti cijenjen (poštovan)'

pòrast u čijím òčima – 'steći čije poštovanje'

7.1.6.2. Neskladni odnosi

vòdit tùđu brìgu – 'miješati se (upletati se) u tuđe probleme'

níje brìga kòga za štâ – 'ne mari tko za što'

pràvⁱt budàlu od kòga – 'narugati se komu, ismijavati koga'

dàt kòmu štâ ga ìde – 'kazniti koga, dati komu što je zaslužio'

dòbit svòje – 'biti zasluženo kažnjen (kritiziran)'

pràvⁱt se Ènglez – 'praviti se neupućenim, glumiti nerazumijevanje'

bìt na lòšem glâsu – 'biti poznat po čemu lošem, imati lošu reputaciju, ne biti cijenjen'

vìsⁱt nad glávom kòme – 'nadgledati koga, kontrolirati koga, smetati komu'

òtjerat u gròb kòga – 'izazvati čiju smrt, biti krivac za čiju smrt'

prèbit na mìrtvo ìme – 'jako istući'
bìt na ràtnoj nògi – 'biti u lošim odnosima'
màzat öči kòmu <čime> – 'prevariti, obmanuti *koga <čime>*'
izìć iz òpànka u cipelu – 'ponašati se primitivno (neuglađeno, bez manira) nakon
brza bogaćenja'
ni òrò ni kòpò – 'ne radi (ne poduzima) ništa, već uživa u plodovima tuđeg rada
tko'
bìt i ôtac i mâjka – 'u potpunosti se posvetiti djitetu, bez bračnog druga brinuti
za dijete'
dìzat tlâk kòmu – 'uzrujavati *koga'*
ne znà se ni kò píje ni kò pláća – 'stanje je nesređeno, potpuni je nered (zbrka,
rasulo)'
stàt kòmu na žùlj – 'zamjeriti se *komu'*

7.1.6.3. Neravnopravan odnos

nòsit lâče <u kùći> – 'imati glavnu riječ u obitelji'

7.1.6.4. Govoriti

7.1.6.4.1. Poticaj za govorenje

pòvûć za jèzik kòga – 'izazvati *koga* da kaže ono što nije namjeravao'

7.1.6.4.2. Problem s govorenjem

nàvr jèzika je kòme štà – 'ne može se dosjetiti *tko čega'*

7.1.6.5. Slušati

pràv'i t se glûv – 'nezainteresirano slušati, oglušivati se na *što'*

7.1.6.6. *Predvidivo ponašanje*

čítat kòga kò ôtvorenu knjìgu – 'jasne su čije namjere, jasno je što smjera'

7.1.6.7. *Otkriti ono što je svima već poznato*

òtkrit Amèr'ku – 'predstavljati nešto poznato kao novo'

7.1.6.8. *Mentalne sposobnosti*

7.1.6.8.1. *Shvatiti*

pòvatat <svë> kônce – 'shvatiti, razumjeti sve'

7.1.6.8.2. *Urazumiti koga*

izbit iz gláve kòmu kòga – 'prisiliti koga da zaboravi koga'

7.1.6.8.3. *Misliti pod čijim utjecajem*

stàvit bùbu u ùvo kòmu – 'namjerno potaknuti koga na razmišljanje'

7.1.6.9. *Prestati biti na brizi komu, prestati iskoristavati koga*

skìnut se s vrâta (grbače) kòmu – 1. 'prestati ovisiti o komu', 2. 'prestati dosađivati komu'

7.1.6.10. *Obraćanje*

dôć na krîvu adrèsu – 'obratiti se krivoj osobi'

òbraćat se na dòbru adrèsu – 'obraćati se pravoj osobi'

7.1.7. Karakterne osobine

7.1.7.1. Umišljenost

ǎlfa i òmega – 1. 'izuzetno važna osoba', 2. 'osoba koja se neutemeljeno smatra važnom, umišljena osoba'

bôg i bâtina – 'osoba koja vodi glavnu riječ'

ǐspod čâsti je kòme <štâ> – 'ne priliči *komu <što>*, ne pristoji se *komu <što>*, dostojanstvo (čast, oholost, umišljenost) ne dopušta *komu <što>*'

kò da je pòpio svù pàmët <òvôg> svijêta – 'kao da je najpametniji *tko*, umišljen je *tko*'

prodávat pàmët – 'praviti se pametan'

7.1.7.2. Brbljavost

òd a dò ž – 'sve znati, nabrojati, ispričati sve'

imat jèzik kò krâva rêp – 'biti brbljav, previše govoriti'

prègriz jèzik! – 'suzdrži se od govora'

pričat kò navijen – 'neprestano govoriti'

òtët rijêč iz ústa kòmu – 'reći ono što je drugi htio reći, preduhitriti ga u izražavanju misli'

7.1.7.3. Šutljivost

nî a nî be – 'ne reći ni riječi, šutjeti'

míran kò bùbica – 'miran, tih'

pònijët sa sòbom u gròb štâ – 'čuvati tajno do smrti, ne reći nikome, šutjeti *o čemu*'

šútit kò zalìven – 'ne progovoriti ni riječ, uporno šutjeti'

7.1.7.4. Tvrdooglavost

ni za svë blâgo <òvôg> svijêta – 'nipošto, ni u kom slučaju'

téžak čòvjec – 'tvrdoglav čovjek'
tvrdòglav kò màgarac – 'jako tvrdoglav'
tèrat mäk na kònac – 'biti krajnje tvrdoglav, braniti svoj stav, ići do kraja, cjepidlačiti'
tvřd òraj – 'tvrdoglava, nepopustljiva osoba'
tèrat po svôm – 'tvrdoglavo zastupati svoje stavove'

7.1.7.5. *Neiskrenost, sklonost laganju*

làže čîm zîne kò – 'neiskren je tko'
lòvačka prîča – 'izmišljena priča, neiskreno preuveličavanje'
prîča za <mâlu> djècu – 'izmišljena priča'

7.1.7.6. *Nepromišljenost*

kúpit máčka u vrëći – 'nepromišljeno, naslijepo, bez provjere kupiti što'

7.1.7.7. *Prevrtljivost*

promijénit plöču – 'promijeniti stav, ponašati se drugčije'
okréétat se kák vjëtar pîrī – 'biti prevrtljiv'

7.1.7.8. *Znatiželja*

zabádat svôj nôs <u štå> – 'upletati se u tuđe stvari, biti pretjerano znatiželjan'

7.1.7.9. *Pohlepa, neskromnost*

ćët i jàre i pàre – 'željeti sve, biti pohlepan'
träžít krùva prëko pògače – 'imati pretjerane, velike zahtjeve, biti neskroman'

7.1.7.10. *Hvalisavost*

i mî kònja za třku ìmāmo – 'i mi se imamo čime pohvaliti, nismo gori od drugih'

7.1.7.11. *Velikodušnost*

dijélit i šàkom i kàpom – 'velikodušno davati drugima, ne škrtariti'

7.1.7.12. *Škrtost*

ìmat zmiju u džëpu – 'biti veoma škrt'

7.1.7.13. *Ravnodušnost*

bòlî dòn kòga – 'svejedno je *komu*'

7.1.7.14. *Bezvrijednost*

ne vrijeđi kò ni prëbijēne pàre – 'ništa ne vrijedi, bezvrijedan je'

7.1.7.15. *Samopouzdanje*

držat do sëbe – 'imati samopouzdanja, cijeniti sam sebe'

mòrâlna vertikála – 'osoba visokih moralnih vrijednosti /često podrugljivo; sama o sebi misli pozitivno, a drugi je poimaju drugačije/'

7.1.8. Iskazivanje emocija

7.1.8.1. *Uznemirenost*

bìt ìzvan sëbe – 'biti uzneniren, u afektu, ne biti u stanju vladati vlastitim emocijama'

7.1.8.2. *Olakšanje*

skìnut brìgu s vrâta – 'osloboditi se problema, briga; olakšanje'
pào je kàmèn sa sìca kòmu – 'laknulo je komu, odahnuo je tko'

7.1.8.3. Nezahvalnost

< i > tô mî je fála za štò – 'kakva nezahvalnost'

7.1.8.4. Tuga

tô je Bògu za pläkat – 'žalosno je, tužno je'
pläkat kò málo dijéte – 'jako, neutješno plakati'
pläkat kò kïšna göd'na – 'jako plakati'

7.1.8.5. Sreća, veselje

ðosmijëh od ùva do ùva – 'velik, veseo osmijeh'
smijat se od ùva do ùva – 'smijati se veselo'

7.1.9. Odnos prema jelu

7.1.9.1. Glad

i ândeli bi jèli štå – 'kvalitetno i ukusno jelo'
ùmrijët od glâdi – 'biti jako gladan'
gládan kò vûk (pàs) – 'jako gladan'

7.1.10. Odnos prema vremenu

7.1.10.1. Kašnjenje

dôć na ámen – 'zakasniti'

7.1.10.2. Točnost, dolazak na vrijeme

*u zàdnjî čàs – 'stíci u posljednji trenutak, na vrijeme'
tòčan kò švìcarskî sât – 'vrlo točan'*

7.1.10.3. Vjerovatnost dolaska

*màlo sùtra – 'nikada neće tko doći gdje'
na svêto nigdárjevo – 'nikada neće tko doći gdje'*

7.1.10.4. Trajanje

dân-dànas – 'do dana današnjeg, traje još i danas'

7.1.10.5. Vrijeme u danu

*glúvo dôba <nòći> – 'kasno navečer, duboka noć'
ne vìdít ni pìsta prèd nòsom – 'potpuna je tama, mrak je, ne vidi se ništa'*

7.1.11. Način kretanja

7.1.11.1. Brzo kretanje

brzìnom múnje – 'najvećom brzinom'

7.1.11.2. Naglo kretanje

*tàmo-âmo – 'u raznim pravcima (smjerovima), čas na jednu, čas na drugu stranu'
iz cûga – 'odjednom'
kò gròm iz vèdra nèba – 'iznenada, neočekivano, naglo'
kò òfuren skòčit – 'naglo skočiti'*

7.1.11.3. Sporo kretanje

vûć se kò prèbijena mäčka – 'tromo, sporo se kretati'
trëbalo bⁱ ga pòslat po sm  t – 'spor je i neučinkovit *tko*'
  kat k  ga k   o    blo s  nce – 'dugo   kati *koga*'
b  z k   p    z – 'spor je *tko*'
sp  r k   p    z – 'spor je *tko*'

7.1.11.4. Nepomi  nost

ni âmo ni t  mo – 'stajati na mjestu, ne pomaknuti se'

7.1.12. Brojnost

ni   ve d  še n  ma d   – 'nema nikoga *gdje*'
  ma k  ga k   u pr  ci – 'ima *koga* u velikom broju'
  ma k  ga k   R  sa – 'ima *koga* u velikom broju'

7.2. Frazemi koji se ne odnose na čovjeka

7.2.1. Frazemi kojima se opisuju prostorni odnosi

B  gu iz   l    da – 'vrlo daleko, u zabačenom kraju'
d   je B  g r  ko l  ku n     – 'vrlo daleko, u zabačenom kraju'
  c <t  m> d   i c  r   de p    sk   – 'i  ci na zahod'
sv  j na sv  m – 'biti u svojoj zemlji ili kući'
na sv  k  m     sku – 'svugdje, bilo gdje, na svakom mjestu'
  nutar     ri z  da – 'u svome domu, u svojemu prostoru'

7.2.2. Frazemi koji se odnose na predmete

7.2.2.1. *Količina*

kò blàta – 'ima čega u izobilju'
ùvr gláve – 'maksimalno, najviše, ne više od'
ima čèga kò u prîči – 'ima čega u izobilju'

7.2.2.2. *Čistoća*

čísto kò u apotéki – 'čisto, uredno'
kò da je bômba pâla – 'neuredno, prljavo, razbacano'

7.2.2.3. *Starost*

<nòv> kò išpod čèkića – 'nov, još neupotrebjen'

7.2.2.4. *Suhocá*

sùv kò bárut – 'jako suh'

7.2.2.5. *Cijena*

za bagatèlu kúp'i, pròdat – 'vrlo jeftino kupiti, prodati što'
ne vâlja ni pišljiva bòba – 'ne vrijedi, nema nikakve vrijednosti što'
kòšta kò súvo zlâto štâ – 'skupo je što'
skûp kò súvo zlâto – 'veoma skup'

7.2.3. Frazemi koji se odnose na situacije

7.2.3.1. *Uspjeh*

fála Bògu – 'i to se uspješno riješilo'
ïde kò po lòju – 'ide glatko, prema planu'

7.2.3.2. *Razvijanje, napredovanje*

ùzēt māha – 'uspješno se razvijati, širiti'

7.2.3.3. *Čekanje, očekivanje*

äk Bôg dâ – 'ako se posreći <komu>, budu li okolnosti zadovoljavajuće, ako se stvari budu dobro razvijale'

něk bùde štà bùde – 'što god bilo, što god se dogodilo, bilo kako bilo, svejedno'
obèécat břda i dolíne – 'obećati komu ono što ne može i neće biti ispunjeno'

bìt kò na ìglama – 'biti nervozan, nestrpljiv tijekom čekanja čega'

7.2.3.4. *Zbrka, kaos*

nàprav'i od biùve (mìuve) slòna – 'preuveličati što'

jàd i bijéda – 'ono što je u lošem, nesređenom stanju'

7.2.3.5. *Upadanje u nevolju*

òbrat bòstan – 'loše proći, nastrandati, pretrpjeti neuspjeh'

ùbit bòga u kòmu – 'jako istući koga'

opál'i t pò džëpu kòga – 'materijalno oštetiti koga, naplatiti kaznu'

fiksna idéja – 'loša ideja, misao'

ùvatin se za glávu – 'užasnuti se, shvatiti vlastitu pogrešku'

nâć se u neòbränom grôžđu – 'biti u neprilici, naći se u nepovoljnem položaju'

ùvatin u neòbränom grôžđu kòga – 'uhvatiti u neprilici koga, uhvatiti koga u nepovoljnem položaju'

7.2.3.6. *Uzaludnost*

za bääbino bräšno – 'ni za što, bez razloga'

7.2.3.7. Povoljna situacija

mäčjī kāšalj – 'lako je, jednostavno je *što*'

imat više srēće nèg pàmèti – 'uspjeti zahvaljujući više slučaju, nego svojim zaslugama'

7.2.3.8. Nepovoljna situacija

kò za ìnàt – 'na nesreću'

mùčit se kò Ìsus na krîžu – 'naći se u nepovoljnoj situaciji, mučiti se'

izbácit iz kolotòč'ne kòga – 'izbaciti *koga* iz uobičajenog stanja'

nêcè se krüva nàjest kò od čèga – 'neće imati koristi *tko od čega*'

bìt kò rìba na súvòm – 'nelagodno se osjećati'

òstat prázni rùkù – 'ne postići nikakvu korist od *čega*, ostati bez rezultata'

òstat kràtki rukávà – 'biti zakinut, biti prevaren u svojim očekivanjima'

ládan tùš – 'neugodno iznenađenje, naglo otrježnjenje'

7.2.3.9. Različiti ishodi

kòm òbòjci, kòm òpànci – 'kako se *komu* posreći, kako *tko* prođe'

7.2.3.10. Propuštena prilika

bílo pa pròšlo – 'gotovo je, prošlo je, ne može se vratiti *što*'

štò je bílo, bílo je – 'ne razmišljajmo o prošlosti, propuštenim prilikama, okrenimo se budućnosti'

pròšla bâba s kolâčima – 'kasno se sjetiti *čega*, kasno je sad za *što*'

7.2.3.11. Odlučnost

i ámen – 'to je gotova stvar, nema daljnje rasprave'

ni pod kòjù cijénu – 'nikako, ni u kom slučaju'

pod svàkù cijénu – 'svakako, u svakom slučaju'

pòdvūć c̄tu – 'raščistiti s čime, dovesti stvar do kraja, završiti'

7.2.3.12. Biti izgrđen

oč̄itat (òdržat) bùkvicu kòme – 'prekoriti, izgrditi koga'

sàsūt d̄vylje i kàmēnje – 'žestoko izgrditi koga'

izḡdit kòga na pàsja kòla – 'prekoriti koga vrlo strogo'

7.2.3.13. Hladnokrvnost

sačúvat ládnu glâvu – 'ostati priseban'

glèdat ïstini u òči – 'prihvati istinu, pomiriti se s istinom'

mrtav ládan – 'potpuno smiren, ravnodušan'

7.2.3.14. Frazemi koji se odnose na vremenske uvjete

vrúče je kò u pàklu – 'vruće je'

pàsja vrućina – 'velika vrućina'

7.2.4. Frazemi koji se odnose na način

7.2.4.1. Dobro

käk Bôg zapòvijedâ – 'dobro, kako treba (priliči), kako je red, kako se očekuje'

bìt na tî s čim – 'dobro poznavati, znati što'

kò u snù – 'dobro je, lijepo je'

7.2.4.2. Loše

bìt na vî s čim – 'loše poznavati, znati što'

7.2.4.3. Brzo

prôč če kò rúkom odnèšeno – 'brzo če proći'

7.2.4.4. Uzaludno

trážit i glu u plástu sijêna – 'uzaludno tražiti nešto što je nemoguće naći'

7.2.4.5. Jasno

tô j ko ámen – 'to je sigurno, jasno'

vìdi se iz avióna štà – 'posve jasno se vidi što'

kò dváput dvâ – 'jasno je, nedvojbeno, sigurno'

cîno na bijélo – 'sasvim jasno, razumljivo, napismeno'

7.2.4.6. Nejasno

<sâm> Bôg bi ga znào – 'ne zna se, nejasno je'

7.2.4.7. Bezbrižno

mírne dûše – 'bezbrižno, čiste savjesti'

7.2.4.8. Potpuno

ùzdûž i pòprëko – 'potpuno, u svim smjerovima'

slòbodan kò tîca <na gráni> – 'biti potpuno slobodan, nemati nikakvih obveza'

7.2.4.9. Zbunjeno

blijêdo pògledat – 'zbunjeno, začuđeno pogledati'

7.2.4.10. Jednostavno

znäť kò jedànpùt jèdan – 'jednostavno'

8. Zaključak

Cilj ovoga rada bio je terenskim istraživanjem prikupiti i analizirati frazeme primjenjujući konceptualnu analizu. Nakon što su prikupljeni frazemi i kada je sastavljen upitnik, otišlo se na teren provesti ispitivanje. Poslije provedenoga ispitivanja i transkripcije odgovora, uslijedilo je pisanje rada.

Terenskim je istraživanjem prikupljeno nešto manje od tristo frazema, koji su konceptualno analizirani, odnosno koji su svrstani u niz koncepata. Navedeni su koncepti sastavljeni uz pomoć spomenute relevantne literature autorica koje su se bavile konceptualnom analizom (o tome je više rečeno u poglavlju *Cilj i metodologija izrade rada*). Poneki frazemi ekscerptirani iz *Hrvatskoga frazeološkog rječnika* nisu potvrđeni u govoru pa ih tako nije bilo moguće analizirati. Očekivano je više frazema prikupljeno u skupini *frazemi koji se odnose na čovjeka*, nego li u skupini frazema koji se ne odnose na čovjeka jer se u međuljudskoj komunikaciji često služimo metaforama, a samim time i frazemima karakterističima za ljudske osobine, međuljudske odnose, fizičke karakteristike i sl., a sve kako bi se izbjeglo izravno upućivanje na određenu ljudsku osobinu, fizički nedostatak, odnos prema radu ili pak iskazivanje emocija. Naravno, važni su i frazemi koji se ne odnose na čovjeka, a u toj se kategoriji ističu posebno frazemi kojima se iskazuju prostorni odnosi, a pri kojima se također na slikovit način prikazuje kako čovjek percipira npr. neka udaljena mjesta ili kako (zbog srama) prikriva stvarne nazive mjesta na koja odlazi. Najmanje je u ovoj skupini zapravo frazema koji se odnose na predmete, pretpostavlja se zbog važnosti njihova imenovanja stvarnim imenom.

Utjecaj standardnoga jezika vidljiv je u nekih frazema gdje je ispitanik primijenio pravila o glasovnim promjenama ili koristio zamjenicu *što* umjesto *šta*. Ipak, u većem dijelu prikupljene frazeološke građe vidljivo je stvarno stanje te se samim time smatra kako je istraživanje uspješno provedeno jer je u većoj mjeri zabilježen izvorni govor sela Brezina.

9. Literatura

- Barčot, Branka (2017). *Lingvokulturologija i zoonimska frazeologija*. Zagreb. Hrvatska sveučilišna naklada. Str. 40., 41., 76.
- Brozović, Dalibor. Ivić, Pavle (1988). *Jezik, srpskohrvatski – hrvatskosrpski, hrvatski ili srpski*. Zagreb. Jugoslavenski leksikografski zavod „Miroslav Krleža“. Str. 58.
- Filipović Petrović, Ivana (2018). *Kad se sretnu leksikografija i frazeologija*. Zagreb. Str.: 41. – 51.
- Fink-Arsovski, Željka (2002). *Poredbena frazeologija: pogled izvana i iznutra*. Zagreb. FF press. Str.: 5. – 12., 37.
- Kliček, Duško (2009). *Monografija grada Lipika „I tvoj i moj Lipik“*. Lipik. Grad Lipik. Str.: 19.
- Kovačević, Barbara (2012). *Hrvatski frazemi od glave do pete*. Zagreb. IHJJ. Str.: 16.
- Lisac, Josip (2003). *Hrvatska dijalektologija 1. – Hrvatski dijalekti i govorovi štokavskog narječja i hrvatski govorovi torlačkog narječja*. Zagreb. Str.: 21., 98. – 104.
- Macan, Željka (2022). *U četiri oka: o hrvatskim frazemima s brojevnim sastavnicom*. Rijeka. Sveučilište u Rijeci. Filozofski fakultet. Str.: 78. – 105.
- Menac, A., Fink Arsovski, Ž., Venturin, R. (2014). *Hrvatski frazeološki rječnik*. Zagreb. Naklada Ljevak d.o.o.
- Menac, Antica (2007). *Hrvatska frazeologija*. Zagreb. KNJIGRA. Str.: 5. – 9., 39.
- Omazić, Marija (2014). *Konceptualna metafora u frazeologiji*. U Stanojević, Milan (ur.). *Metafore koje istražujemo: suvremeni uvidi u konceptualnu metaforu*. Zagreb. Srednja Europa. Str. 27. – 39.
- Parizoska, Jelena (2022). *Frazeologija i kognitivna lingvistika*. Zagreb. Srednja Europa. Str. 12. – 13.
- Vranić, Silvana; Zubčić, Sanja (2018). *Hrvatska narječja, dijalekti i govorovi u 20. st.* U Bičanić, Ante (gl. ur.); Pranjković, Ivo; Samardžija, Marko (ur.) *Povijest hrvatskoga jezika, 5. knjiga: 20. stoljeće – prvi dio*. Zagreb. Croatica. Str.: 525. – 579.
- Zykova, Irina Vladimirovna (2019). *Konceptosfera kulture i frazeologija: Teorija i metode lingvokulturološkog poručavanja*. Zagreb. Srednja Europa. Str.: 50.

10. Internetski izvori

- Državni zavod za statistiku. *Objavljeni konačni rezultati popisa 2021.* <https://dzs.gov.hr/vijesti/objavljeni-konacni-rezultati-popisa-2021/1270>. Pristupljeno 1. 8. 2024.
- Kovačević, B. i Bašić, M. (2012). *Crikvenički poredbeni frazemi i njihovi ekvivalenti u hrvatskome jezičnom standardu*. Rasprave: Časopis Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje, 38 (2), 357-384. Preuzeto s <https://hrcak.srce.hr/103524>. Pristupljeno 16. 8. 2024.
- Kružić, B., Lovrić, M. i Maksimović, T. (2010). *Kratki pojmovnik kognitivne lingvistike*. Hrvatistika, 4 (4), 9-33. Preuzeto s <https://hrcak.srce.hr/81612>. Pristupljeno 17. 8. 2024.
- Matešić, M. (2006). *Frazeologija mjesnoga govora Vrbovskoga*. Fluminensia, 18 (2), 37-81. Preuzeto s <https://hrcak.srce.hr/9933>. Pristupljeno 14. 8. 2024.
- Melvinger, Jasna (1983). *Poredbeni frazemi*. Jezik, 31 (5), str. 129-135. Preuzeto s <https://hrcak.srce.hr/204950>. Pristupljeno 12. 8. 2024.
- Menac, Antica (1970). *O strukturi frazeologizma*. Jezik, 18 (1), 1-4. Preuzeto s <https://hrcak.srce.hr/78472>. Pristupljeno 10. 8. 2024.
- Španiček, Ž. (1992). *Pučko sakralno graditeljstvo Slavonije*. Etnološka tribina, 22 (15), 157-173. Preuzeto s <https://hrcak.srce.hr/80675>. Pristupljeno 1. 8. 2024.

11. Prilozi

11.1. Abecedni popis frazema prikupljenih u mjesnom govoru Brezina

A

A

nî a nî be – 'ne reći ni riječi, šutjeti'

òd a dò ž – 'sve znati, nabrojati, ispričati sve'

ADRESA

dôć na krîvu adrèsu – 'obratiti se krivoj osobi'

òbraćat se na döbru adrèsu – 'obraćati se pravoj osobi'

AJN

àjn-cvâj – 'nabrzinu, začas'

ALFA

àlfa i òmega – 1. 'izuzetno važna osoba', 2. 'osoba koja se neutemeljeno smatra važnom, umišljena osoba'

AMEN

i ámen – 'to je gotova stvar, nema daljnje rasprave'

dôć na ámen – 'zakasniti'

tôj ko ámen – 'to je sigurno, jasno'

AMER^IKA

òtkrit Amèrⁱku – 'predstavlјati nešto poznato kao novo'

AMO

ni âmo ni tâmo – 'stajati na mjestu, ne pomaknuti se'

tâmo-âmo – 'u raznim pravcima (smjerovima), čas na jednu, čas na drugu stranu'

ANDRIJA

òtîć kòd svêtog Åndrije – 'umrijeti'

ANDEL

prävit se ândel – 'glumiti dobrotu'

i ândeli bi jëli štå – 'kvalitetno i ukusno jelo'

APARATI

bìt na apàrâtima – 'biti na izdisaju, gasiti se'

APOTEKA

čìsto kò u apotéki – 'čisto, uredno'

AVION

vìdi se iz aviôna štå – 'posve jasno se vidi što'

B

BABA

pròšla bâba s kolâčima – 'kasno se sjetiti čega, kasno je sad za što'

třla bâba lân da jòj prôđe dân – 'besposličariti'

BACANJE

ìmâ na bâcâanje kòga, čèga – 'ima mnogo, u izobilju koga, čega'

BAGATELA

za bagatèlu kúpⁱt, pròdat – 'vrlo jeftino kupiti, prodati što'

BARUT

sùv kò bárut – 'jako suh'

BATERIJE

nàpunit bâtērije – 'odmoriti, obnoviti snagu'

BEBA

spávat kò béba – 'čvrsto spavati, spavati dubokim snom'

BIBLIJA

stār kō Biblja – 'jako star'

BIJEL

bijēl bjēlcat – 'potpuno bijel, sijed'

BLIJEDO

blijēdo pōgledat – 'zbunjeno, začuđeno pogledati'

BIJES

pūknut od bijēsa – 'razljutiti se'

BIK

jāk kō bīk (kōnj) – 'vrlo snažan, fizički razvijen'

BITI

bilo pa prōšlo – 'gotovo je, prošlo je, ne može se vratiti što'

bīt izvan sēbe – 'biti uznemiren, u afektu, ne biti u stanju vladati vlastitim emocijama'

bīt na tī s čīm – 'dobro poznavati, znati što'

bīt na vī s čīm – 'loše poznavati, znati što'

bīt pri sēb – 'biti priseban, vladati svojim emocijama, emocionalnim zdravljem'

ne bīt za bácit – 'ne tako ružan'

nēk bùde štā bùde – 'što god bilo, što god se dogodilo, bilo kako bilo, svejedno'

štō je bīlo, bīlo je – 'ne razmišljajmo o prošlosti, propuštenim prilikama, okrenimo se budućnosti'

BLAGO

ni za svē blāgo <òvōg> svijēta – 'nipošto, ni u kom slučaju'

BLATO

kō blāta – 'ima čega u izobilju'

BOB

ne valja ni pišljiva bōba – 'ne vrijedi, nema nikakve vrijednosti što'

BOG

äk Bôg dâ – 'ako se posreći <komu>, budu li okolnosti zadovoljavajuće, ako se stvari budu dobro razvijale'

bôg i bâtina – 'osoba koja vodi glavnu riječ'

Bògu iza léđa – 'vrlo daleko, u zabačenom kraju'

dë̄ je Bôg rëko lâku nôć – 'vrlo daleko, u zabačenom kraju'

kâk Bôg zapòvijêdâ – 'dobro, kako treba (priči), kako je red, kako se očekuje'

kò bôg – 'iznimno snažan'

krâst Bògu dâne – 'ljenčariti, dangubiti, ništa ne raditi'

<sâm> Bôg bi ga znâo – 'ne zna se, nejasno je'

tô je Bògu za pläkat – 'žalosno je, tužno je'

ùbit bòga u kòmu – 'jako istući koga'

níje bôgznâ štâ – 'osrednji, nerazvijen, ružan'

BOJA

mijénjat bóju – 'postajati bliqed ili crven u licu od straha ili stida'

BOMBA

kò da je bômba pâla – 'neuredno, prljavo, razbacano'

BOSTAN

òbrat bòstan – 'loše proći, nastrandati, pretrpjeti neuspjeh'

BRAŠNO

za bâbino brâšno – 'ni za što, bez razloga'

BRDO

kò od břda òdvâljen – 'snažan, jak, fizički razvijen'

obèécat břda i dolíne – 'obećati komu ono što ne može i neće biti ispunjeno'

BRIGA

vòdit tûđu brigu – 'miješati se (upletati se) u tuđe probleme'

níje brîga kòga za štâ – 'ne mari tko za što'

skînut brîgu s vrâta – 'osloboditi se problema, briga; olakšanje'

vòdit brìgu o kòme – 'brinuti o komu'

BROD

pùn kò brôd – 'bogat, pun novca'

BROJ

nísu svë na bròju kòmu – 'ponaša se čudno, nešto nije u redu s kim'

břze-bòlje – 'najvećom brzinom, što je brže moguće'

BUBA

stàvit bùbu u ùvo kòmu – 'namjerno potaknuti koga na razmišljanje'

míran kò bùbica – 'miran, tih'

BUBREG

žívít kò bùbreg u lòju – 'živjeti u izobilju'

BUDALA

pràvít budàlu od kòga – 'narugati se komu, ismijavati koga'

BUKVICA

očítat (ödržat) bùkvicu kòme – 'prekoriti, izgrditi koga'

BUVA

nàpravít od bùve (mùve) slöna – 'preuveličati što'

C

CAR

íći <tàm> dè i càr ìde pjěškē – 'íći na zahod'

CIJENA

ni pod kòjū cijénu – 'nikako, ni u kom slučaju'

pod svàkù cijénu – 'svakako, u svakom slučaju'

CRNAC

rádit kò cřnāc – 'naporno i teško raditi'

CRNO

cřno na bijélo – 'sasvim jasno, razumljivo, napismeno'

CRTA

pòdvūć cřtu – 'raščistiti s čime, dovesti stvar do kraja, završiti'

CUG

iz cûga – 'odjednom'

CVIJET

u cvijêtu mlàdostì – 1. 'u najljepše doba mladosti', 2. 'star' /podrugljivo/

Č

ČAČKAL^ICA

mřšav kò čâčkal'i ca – 'izrazito mršav'

ČAS

č  s p  sla – 'vrlo brzo, začas'

u z  dnj   č  s – 'stici u posljednji trenutak, na vrijeme'

ČAST

  spod č  sti je k  me <  t  > – 'ne priliči komu <što>, ne pristoji se komu <što>, dostojanstvo (čast, oholost, umišljenost) ne dopušta komu <što>'

ČEKIĆ

<n  v> k     spod č  ki  a – 'nov, još neupotrjebljen'

ČET^IRI

d  čekat se na sv   č  t  ri – 'biti snalažljiv, izvući se iz teške situacije'

ČIST

ném̄at tr̄i č̄iste – 'biti neintelligentan'

ČOVJEK

nàpravit č̄ovjeka od kòg – 'promijeniti *koga* u pozitivnom smislu, korigirati *čije* ponašanje, učiniti *koga* društveno prihvativim, socijalizirati *koga*'

téžak č̄ovjek – 'tvrdoglav čovjek'

Ć

ĆOŠAK

na svàkòm čòšku – 'svugdje, bilo gdje, na svakom mjestu'

D

DAN

dòbar kò dòbar dâñ – 'zgodan, lijep'

dâñ-dàñas – 'do dana današnjeg, traje još i danas'

DANAS

žív̄t od dànas do sùtra – 'živjeti s minimalnim sredstvima; živjeti bez nekog plana za budućnost'

DASKA

fàli kòme <jèdna> dàska u glávi – 'nije pri zdravoj pameti, ne ponaša se normalno, djeluje blesavo'

DATI

dàt kòmu štà ga ìde – 'kazniti *koga*, dati *komu* što je zasluzio'

DIJETE

plàkat kò málo dijéte – 'jako, neutješno plakati'

DLAKA

bìt bez dläke na jèziku – 'bez straha izreći svoje mišljenje'

DNO

dotàknut dnò – 'potpuno propasti'

DOBA

glúvo dôba <nöći> – 'kasno navečer, duboka noć'

DOBIT

dòbit svòje – 'biti zasluženo kažnjen (kritiziran)'

DREN

zdràv kò drèn – 'iznimno zdrav'

DRV LJЕ

sàsùt d'rvlje i kàmènje – 'žestoko izgrditi koga'

DRŽAT

d'ržat do sëbe – 'imati samopouzdanja, cijeniti sam sebe'

DUMA

némát dúme <o čèmu> – 'ništa ne znati, nemati pojma <o čemu>'

DUŠA

mírne dúše – 'bezbržno, čiste savjesti'

ni žíve dúše néma dë – 'nema nikoga gdje'

DVA

kò dváput dvâ – 'jasno je, nedvojbeno, sigurno'

DŽ

DŽEP

poznávat kò svôj <vlàstiti> džëp – 'dobro poznavati koga'

opálít pò džëpu kòga – 'materijalno oštetiti koga, naplatiti kaznu'

Đ

ĐON

bòlī dön kòga – 'svejedno je komu'

E

ENGLEZ

pràv'i se Ènglez – 'praviti se neupućenim, glumiti nerazumijevanje'

F

FALA

fála Bògu – 'i to se uspješno riješilo'

<i> tô mî je fála za štò – 'kakva nezahvalnost'

FIGA

bèz fige u džëpu – 'iskreno, bez skrivenih namjera'

FILM

pùko je film kòmu – 'burno, temperamentno je reagirao tko'

FITILJ

imat kràtak fitilj – 'lako planuti (uzrujati se) zbog sitnice'

FUŠ

u fùšu rádit – 'raditi povrh redovnog posla, baviti se još čime dodatno'

G

GAĆE

òdnijët gàće na štâpu - 'materijalno propasti, izgubiti svu imovinu, osiromašiti'

tréšu se gàće <od strâha> kòmu – 1. 'boji se tko, plašljiv je tko, kukavica je tko', 2. 'ne boji se tko, nije plašljiv tko' /podrugljivo/

GARDA

stâra gârda – 'starija generacija'

GLAD

ùmrijēt od glâdi – 'biti jako gladan'

GLAS

bît na dòbrom glâsu – 'biti poznat po dobru, uživati ugled, biti cijenjen (poštovan)'

bît na lôšem glâsu – 'biti poznat po čemu lošem, imati lošu reputaciju, ne biti cijenjen'

GLAVA

glávom i brádom – 'osobno prisutan'

ìzbit iz gláve kòmu kòga – 'prisiliti koga da zaboravi koga'

nàvr gláve je kòmu – 'dozlogrdio je komu tko'

sačúvat ládnu glâvu – 'ostati priseban'

ùvativit se za glávu – 'užasnuti se, shvatiti vlastitu pogrešku'

ùvr gláve – 'maksimalno, najviše, ne više od'

vîsi't nad glávom kòme – 'nadgledati koga, kontrolirati koga, smetati komu'

GLUV

pràv'i't se glûv – 'nezainteresirano slušati, oglušivati se na što'

GOD^INA

plàkat kò kišna göd'na – 'jako plakati'

GRADI

lûd stô grádî – 'sasvim lud, djeluje blesavo'

GROB

níje se <jòš> ôlâdio u gròbu kò – 'nedugo nakon čije smrti'

òkreće se kò u gròbu – 'zaprepašćuje se tko /o pokojniku/'

òtjerat u gròb kòga – 'izazvati čiju smrt, biti krivac za čiju smrt'

pònijet sa sòbom u gròb štä – 'čuvati tajno do smrti, ne reći nikome, šutjeti o čemu'

néće kò pònijet štä sa sòbom u gròb – 'nemogućnost odnošenja materijalnih stvari'

GROM

kò gròm iz vèdra nèba – 'iznenada, neočekivano, naglo'

GROŽĐE

nâć se u neòbrānom grôžđu – 'biti u neprilici, naći se u nepovoljnem položaju'

ùvativit u neòbrānom grôžđu kòga – 'uhvatiti u neprilici *koga*, uhvatiti *koga* u nepovoljnem položaju'

H

HO-RUK

rádit (rješávat) na hô-rùk – 'nabrinu, nepomišljeno, bez pripreme raditi, rješavati'

I

IĆI

ić na svë il ništ – 'hrabro reagirati, poduzeti nešto'

IDEJA

fiksna idéja – 'loša ideja, misao'

IGLA

bìt kò na iglama – 'biti nervozan, nestrpljiv tijekom čekanja čega'

trážit iglu u plástu sijêna – 'uzaludno tražiti nešto što je nemoguće naći'

IME

prèbit na mřtvo īme – 'jako istući'

INAT

kò za ìnāt – 'na nesreću'

ISTINA

glèdat īstini u öči – 'prihvati istinu, pomiriti se s istinom'

ISUS

müčit se kò Isus na krížu – 'naći se u nepovoljnoj situaciji, mučiti se'

J

JA

imat svoje jâ – 'hrabro zastupati svoja uvjerenja, imati čvrst karakter'

JAD

jâd i bijéda – 'ono što je u lošem, nesređenom stanju'

JARE

ćët i järe i pâre – 'željeti sve, biti pohlepan'

JEDAN

znât kò jedànpût jèdan – 'jednostavno'

JEZIK

imat jèzik kò kräva rêp – 'biti brbljav, previše govoriti'

nàvr jèzika je kòme štâ – 'ne može se dosjetiti *tko čega*'

pòvûć za jèzik kòga – 'izazvati *koga* da kaže ono što nije namjeravao'

prègriz jèzik! – 'suzdrži se od govora'

JOVO

<ðpët> Jòvo nânovo – 'opet sve ispočetka'

JUČE

nísam se jùčë ròdio – 'nije naivan, ima životnog iskustva'

K

KAMEN

pão je kämén sa s'rca kòmu – 'laknulo je *komu*, odahnuo je *tko*'

KAPA

pūna je kāpa kòmu kòga – 'dosadio je komu tko'

KAŠALJ

māčī kāšalj – 'lako je, jednostavno je što'

KATOLIK

bīt vēčī kātolīk od pâpe – 'glumiti velikog vjernika, pretjeranu pobožnost'

KNJIGA

čītat kòga kō ötvorenu knjīgu – 'jasne su čije namjere, jasno je što smjera'

KOLA

izgr̄dit kòga na pâsja kôla – 'prekoriti koga vrlo strogo'

KOLOTOČNA

izbácit iz kolotóčne kòga – 'izbaciti koga iz uobičajenog stanja'

KONAC

pòvatat <svě> kônce – 'shvatiti, razumjeti sve'

KONJ

glûp kô könj – 'jako glup, neintelligentan'

i mî könja za třku imāmo – 'i mi se imamo čime pohvaliti, nismo gori od drugih'

KOV

stárōg kóva – 'zastupa tradicionalne (dobre) vrijednosti'

KRAVA

stojī kòmu štà kô kràvi sèdlo – 'ne pristaje komu što, ne stoji komu što'

KRU

döbar kô krü – 'jako dobar'

dôć do <svôg> krüva – 'početi zarađivati za život'

nêćē se krüva nàjest kò od čèga – 'neće imati koristi *tko od čega*'
trážit krüva prëko pògače – 'imati pretjerane, velike zahtjeve, biti neskroman'

KUČE

némát ni kùčeta ni mäčeta – 'biti bez ičega i ikoga'

KUĆA

žûta kùća – 'psihijatrijska ustanova'

KUGA

smràd' t kò kùga – 'neugodno mirisati'

L

LAČE

nòsit lâče <u kùći> – 'imati glavnu riječ u obitelji'

LADNO

púše kò i na lâdno – 'oprezan je *tko*, nepovjerljiv je *tko*, boji se *tko*'

LAGAT

lâže cîm zìne kò – 'neiskren je *tko*'

LETVA

pijan kò lëtva – 'jako pijan'

LIJEVA

imat dvë lijêvë – 'nespretno obavljati posao'

LOJ

ïde kò po lòju – 'ide glatko, prema planu'

LOPOV

rúžan kò lópov – 'jako ružan'

LORD

žívⁱt kò lòrd – 'živjeti u izobilju'

LUDNICA

zrèl za lúdnicu – 'u lošem psihičkom stanju, neuravnotežen'

M

MAČAK

kúpit máčka u vrëći – 'nepromišljeno, naslijepo, bez provjere kupiti što'

MAČKA

viúć se kò prèbijena màčka – 'tromo, sporo se kretati'

MAGARAC

tvrdòglav kò màgarac – 'jako tvrdoglav'

MAH

ùzèt mâha – 'uspješno se razvijati, širiti'

MAJKA

pìjan kò mâjka – 'potpuno pijan'

MAK

tèrat mäk na kònac – 'biti krajnje tvrdoglav, braniti svoj stav, ići do kraja, cjepidlačiti'

MALO

màlo sùtra – 'nikada neće *tko* doći *gdje*'

MAST

prèmazän svím mâstima – 'prepreden, lukav, sklon smicalicama'

MEĐED

zàštićen kò lîčkî mèđed – 'u potpunosti zaštićen, nedodirljiv'

MIŠ

siròmašan kò cirkveni miš – 'jako siromašan'

MJERA

prevršit svàku mjëru – 'pretjerati, prijeći dopuštenu granicu'

MRTAV

mìrtav ládan – 'potpuno smiren, ravnodušan'

MUNJA

brzinom múnje – 'najvećom brzinom'

N

NAPOJ

bistar kò nápoj – 'ne baš bistar'

NAVIJEN

pričat kò navijen – 'neprestano govoriti'

NIGDARJEVO

na svéto nigdárjevo – 'nikada neće *tko* doći *gdje*'

NOĆ

glûp kò nôć – 'izrazito neintelligentan'

NOGA

bít na ràtnoj nògi – 'biti u lošim odnosima'

od málí nògu – 'odmalena, od ranog djetinjstva'

NOS

zabádat svôj nôs <u štâ> – 'upletati se u tuđe stvari, biti pretjerano znatiželjan'

NOVAC

lèžat na nôvcima (pärama) – 'biti iznimno bogat'

NOŽ

ić pòd nôž – 'ići na operaciju'

O

OBOJCI

kòm òbôjci, kòm òpânci – 'kako se *komu* posreći, kako *tko* prođe'

OBRAZ

čîsta òbraza – 'častan, pošten, dobar'

imat òbraz kò dòn – 'biti debelokožac, biti bezobrazan, nemati stida'

OČI

pòrast u čìjím òčima – 'steći *čije* poštovanje'

mázat öči kòmu <číme> – 'prevariti, obmanuti *koga <číme>*'

OFUREN

kò òfuren skòčit – 'naglo skočiti'

OPANAK

izíć iz òpânska u cipelu – 'ponašati se primitivno (neuglađeno, bez manira) nakon brza bogaćenja'

ORAJ

tvîd òraj – 'tvrdoglavica, nepopustljiva osoba'

ORAT

ni òrō ni kòpō – 'ne radi (ne poduzima) ništa, već uživa u plodovima tuđeg rada *tko*'

OSMIJEH

òsmijēh od ùva do ùva – 'velik, veseo osmijeh'

OTAC

bìt i ôtac i mâjka – 'u potpunosti se posvetiti djetetu, bez bračnog druga brinuti za dijete'

OVCA

cîrna óvca – 'osoba koja se svojim ponašanjem razlikuje od ostalih, loša osoba'

P

PAKAO

vruće je kò u pàklu – 'vruće je'

PAMET

kò da je pòpio svù pàmēt <òvōg> svijêta – 'kao da je najpametniji tko, umišljen je tko'

prodávat pàmēt – 'praviti se pametan'

PARE

imat pára kò Džájić – 'biti bogat'

ne vrijédi kò ni prèbijéne pàre – 'ništa ne vrijedi, bezvrijedan je'

némát ni prèbítē pàre – 'biti bez novca'

PAS

ùmôran kò pàs – 'jako umoran'

ùmríjët kò pàs <na cèsti> – 'umrijeti sam, napušten od svih'

PETA

ubácit u pétu – 'raditi brže'

PLAFON

dôć ée do plàfôna štä – 'doći će do krajnjih granica što, neće se više moći izdržati što'

PLOČA

promijénit plôču – 'promijeniti stav, ponašati se drukčije'

POSO

ókanⁱt se čòrava pòsla – 'ne baviti se onime o čemu ne znamo ništa'

PRIČA

ìma čèga kò u prîči – 'ima čega u izobilju'

ìma kòga kò u prîči – 'ima koga u velikom broju'

lòvačka prîča – 'izmišljena priča, neiskreno preuveličavanje'

prîča za <mâlu> djècu – 'izmišljena priča'

PROLJEV

dòsàdan kò próljev (ûš) – 'jako dosadan'

PRST

ne viđⁱt ni pŕsta prèd nòsom – 'potpuna je tama, mrak je, ne vidi se ništa'

PUVALO

mŕtvo púvalo – 'lijenčina, nepoduzetna, troma osoba'

PUŽ

břz kò pûž – 'spor je *tko*'

spòr kò pûž – 'spor je *tko*'

R

RIBA

bìt kò rïba na súvõm – 'nelagodno se osjećati'

RIJEĆ

òtët rijéč iz ústa kòmu – 'reći ono što je drugi htio reći, preduhitriti ga u izražavanju misli'

ROSA

mlâd kò ròsa u pódne – 'star'

RUKA

prôć če kò rúkom odnèšeno – 'brzo če proći'
òstat prázni rûkû – 'ne postići nikakvu korist od čega, ostati bez rezultata'

RUKAV

òstat kràtkî rukávâ – 'biti zakinut, biti prevaren u svojim očekivanjima'

RUSI

ìma kòga kò Rúsa – 'ima koga u velikom broju'

S

SAN

kò u snù – 'dobro je, lijepo je'

SAT

tòčan kò švïcarskî sât – 'vrlo točan'

SLON

pjèva kò da mu je slòn pødno u ùvo – 'nema sluha tko, ne zna pjevati tko'

SMRT

trëbalo bⁱ ga pòslat po sm t – 'spor je i neučinkovit tko'

SPISAK

psòvat sv  po sp sku – 'grubo psovati sve moguće psovke'

SRCE

 ista s ca – 'dobar, pošten, iskren'

SREĆA

imat više sr  e n g p m ti – 'uspjeti zahvaljujući više slučaju, nego svojim zaslugama'

STUP

gl p k  st p – 'izrazito neintelligentan'

SUNCE

čěkat koga kò òzēblo sūnce – 'dugo čekati koga'

SVIJET

òtīć na ònāj (drügi) svijēt – 'umrijeti'

SVOJ

svōj na svōm – 'biti u svojoj zemlji ili kući'

Š

ŠAKA

dijélit i šàkom i kàpom – 'velikodušno davati drugima, ne škrtariti'

ŠUB

od šûba – 'odraditi što vrlo brzo'

T

TICA

slòboden kò tìca <na gráni> – 'biti potpuno sloboden, nemati nikakvih obveza'

TLAK

dízat tlâk kòmu – 'uzrujavati koga'

TERAT

tèrat po svôm – 'tvrdoglavo zastupati svoje stavove'

TOP

glûv kò tòp – 'iznimno gluhi'

TUŠ

ládan tüš – 'neugodno iznenađenje, naglo otrježnjenje'

U

UDARAC

jèdnim ùdàrcem ùbit dvë mìve – 'odjednom obaviti dva posla'

UVÓ

smijat se od ùva do ùva – 'smijati se veselo'

UZDUŽ

ùzdùž i pòprèko – 'potpuno, u svim smjerovima'

V

VUK

gládan kò vùk (pàs) – 'jako gladan'

VERTIKALA

mòrâlna vertikála – 'osoba visokih moralnih vrijednosti /često podrugljivo; sama o sebi misli pozitivno, a drugi je poimaju drugačije/'

VJETAR

okréstat se kàk vjètar pîrî – 'biti prevrtljiv'

VRAT

skìnut se s vrâta (gòbače) kòmu – 1. 'prestati ovisiti o komu', 2. 'prestati dosađivati komu'

níje se kò vrûć lâdne vòde nàpio – 'neradnik je tko'

VRUĆINA

pàsja vrućìna – 'velika vrućina'

Z

ZAKLAN

spávat kò zàklân – 'čvrsto, tvrdo spavati'

ZALIVEN

šútit kò zaliven – 'ne progovoriti ni riječ, uporno šutjeti'

ZBRDA-ZDOLA

zbřda-zdola – 'bez reda, neuredno'

ZID

ùnutar četři zída – 'u svome domu, u svojemu prostoru'

ZJAKE

prodávat zjáke – 'besposličariti, ništa ne raditi'

ZLATO

kostka kò súvo zlato štå – 'skupo je što'

skup kò súvo zlato – 'veoma skup'

ZMIJA

imat zmiju u džepu – 'biti veoma škrt'

ZNAT

ne znà se ni kò píje ni kò pláca – 'stanje je nesređeno, potpuni je nered (zbrka, rasulo)'

Ž

ŽGANCI

trëba jòš pùno žgânacâ pojest kò – 'neiskusan je *tko*, mora još puno toga naučiti'

ŽULJ

stât kòmu na žùlj – 'zamjeriti se *komu*'

12. Sažetak i ključne riječi

U ovom je radu provedena konceptualna analiza frazema mjesnoga govora Brezina. Ovaj govor pripada štokavskom narječju te novoštokavskom (i)jekavskom dijalektu. Najprije su navedeni cilj i metodologija rada, a nakon toga priloženi su opći podatci o mjestu Brezine i njegovojo okolici te su prikazani klasifikacija i obilježje mjesnoga govora. Nakon toga, iznesene su teorijske postavke frazeologije. Prikazan je razvoj hrvatske frazeologije te su donesene definicija, klasifikacija i analiza frazeologije, a potom je pojašnjena i poredbena frazeologija. Zatim je uslijedila teorijska podloga konceptualnoj analizi frazema, a koja je kasnije i primijenjena na frazemima prikupljenima u mjesnome govoru Brezina. Frazemi su ponajprije podijeljeni u dvije skupine. Prvu skupinu čine frazemi koji se odnose na čovjeka, a drugu frazemi koji se ne odnose na čovjeka. Unutar svake navedene skupine frazemi su razvrstani u brojne druge podskupine, tj. koncepte.

Ključne riječi: dijalektologija, frazeologija, govor Brezina, konceptualna analiza frazema, novoštokavski (i)jekavski dijalekt, štokavsko narječje

13. Naslov i ključne riječi (na engleskom jeziku)

Conceptual analysis of idioms in the local dialect of Brezine

Keywords: dialectology, phraseology, local dialect of Brezine, conceptual analysis of idioms, Neo-Shtokavian (i)jekavian dialect, Shtokavian dialect